

ภาคแสดงที่มีคำขยายคำกริยาและคำขยายคำนามที่เป็นกรรม

ในบทที่ 2 เราได้ศึกษาลักษณะของคำแต่ละชนิดที่ปรากฏร่วมกับคำนาม ซึ่งทำหน้าที่เป็นภาคแสดงโดยไม่มีคำกริยาปรากฏ คำชนิดต่าง ๆ ที่ปรากฏร่วมกับคำนามนั้น นักไวยากรณ์เห็นว่า ทำหน้าที่ขยายคำนาม

ในบทที่ 3 เราได้ศึกษาลักษณะของคำแต่ละชนิดที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ซึ่งไม่มีคำนามปรากฏร่วม คำชนิดต่าง ๆ ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยานั้น นักไวยากรณ์ก็เห็นว่า ทำหน้าที่ขยายคำกริยา

นอกจากนี้ ในบทที่ 4 เราได้ศึกษาเรื่องการปรากฏของคำกริยา และคำนาม ซึ่งคำนามนั้นทำหน้าที่เป็นกรรม หรือ ทำหน้าที่ขยายคำกริยา หรือ ขยายคำนามที่เป็นกรรม

ในบทนี้ เราจะศึกษา ภาคแสดงที่ซับซ้อนขึ้น คือ ศึกษาว่า เมื่อคำกริยาและคำนามที่ปรากฏในภาคแสดงมีคำขยาย คำขยายเหล่านั้นมีลักษณะการปรากฏเป็นอย่างไร

5.1 ภาคแสดงที่มีคำขยายคำกริยา และคำขยายคำนามที่เป็นกรรมในภาษาจีน

ภาคแสดงที่มีคำขยายคำกริยา และคำขยายคำนามที่เป็นกรรมในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

5.1.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และคำขยายคำกริยา โดยไม่ปรากฏคำนามที่เป็นกรรม

คำที่ใช้ขยายคำกริยาในภาคแสดงของประโยคความเดียวในภาษาจีน ที่ไค่กล่าวมามีทั้งหมด 6 ชนิด ได้แก่ 1. คำบุพบท + คำนาม

2. คำวิเศษณ์ 3. คำคุณศัพท์ 4. คำกริยา 5. คำเลียนเสียง 6. คำบอก
จำนวน + คำลักษณนาม

คำนามอาจจะมีคำบุพบทปรากฏร่วมด้วยในบางกรณี
คำบุพบทไม่เคยปรากฏลำพัง คำลักษณนามก็มักจะปรากฏร่วมกับคำบอกจำนวน
ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงไม่นับคำบุพบท และคำลักษณนามเป็นคำขยายคำกริยาต่างหาก

อนึ่ง ผู้วิจัยได้สังเกตว่า ในภาษาพูดทั่ว ๆ ไป ถ้า
ภาคแสดงในประโยคความเดียวมีคำขยายคำกริยา คำขยายคำกริยามักจะมี 1-3 ชนิด
ด้วยเหตุนี้ ในบทนี้ ผู้วิจัยจึงจำกัดขอบเขตการศึกษา โดยศึกษาเฉพาะภาคแสดง
ที่มีคำขยายคำกริยา 1 ชนิด 2 ชนิด และ 3 ชนิด

รายละเอียดมีดังนี้

5.1.1.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และคำขยาย
คำกริยา 1 ชนิด

ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และคำขยาย
คำกริยา 1 ชนิด ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 และบทที่ 4 แล้ว คำที่ใช้ขยายคำกริยา
ซึ่งมีอยู่ 6 ชนิดนั้น มีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำวิเศษณ์มีตำแหน่งอยู่หน้า และหลังคำกริยา
คำกริยาที่ใช้ขยาย มีตำแหน่งอยู่หน้า และ
หลังคำกริยา

คำคุณศัพท์ มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา
คำเลียนเสียง มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่ง
อยู่หลังคำกริยา

คำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หน้า
คำกริยา

ตัวอย่าง

1. 丁 力 經 常 生 病 。

Dīng Lì jīngcháng shēngbìng.

คิงลี่ บ่อย ป่วย

คิงลี่ป่วยบ่อย

2. 這 隻 貓 餓 極 了 。

Zhèzhī māo è jíle.

นี้ ตัว แมว หิว เหลือเกิน, มาก

แมวตัวนี้หิวเหลือเกิน

3. 我 聽 明 白 了 。

Wǒ tīng míngbaile.

ผม ฟัง เข้าใจแล้ว

ผมฟังเข้าใจแล้ว

4. 汽 車 來 往 奔 馳 。

Qìchē láiwǎng bēnchí.

รถยนต์ ไปมา วิ่ง

รถยนต์วิ่งไปมา

5. 張 華 甜 甜 地 笑 了 。

Zhāng Huá tiántiánde xiàole.

จางหวา หวาน ๆ ยิ้ม

จางหวายิ้มหวาน ๆ

6. 寒 風 呼 呼 地 吹 。

Hánfēng hūhūde chuī.

ลมหนาว หวือ ๆ พัด

ลมหนาวพัดหิว ๆ

7. 丁 力 跑 了 兩 圈 。

Dīng lì pǎole liǎngquān.

ดิงลี่ วิ่ง สองรอบ

ดิงลี่วิ่งสองรอบ

8. 她 姐 姐 在 城 裏 工 作 。

Tā jiějie zàichénglǐ gōngzuò.

เขา พี่สาว ในเมือง ทำงาน

พี่สาวเขาทำงานในเมือง

จะเห็นได้ว่า ในตัวอย่างดังกล่าวนี้ ประโยคแรกมีคำขยายเป็น คำวิเศษณ์ มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ประโยคที่ 2 มีคำขยายเป็นคำวิเศษณ์ เหมือนกัน แต่มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา ประโยคที่ 3 มีคำขยายเป็นคำกริยา มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยาที่ถูกขยาย ประโยคที่ 4 มีคำขยายเป็นคำกริยาเหมือนกัน แต่มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยาที่ถูกขยาย ประโยคที่ 5 มีคำขยายเป็นคำคุณศัพท์ มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ประโยคที่ 6 มีคำขยายเป็นคำเลียนเสียง มีตำแหน่งอยู่ หน้าคำกริยา ประโยคที่ 7 มีคำขยายเป็นคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่ง อยู่หลังคำกริยา ประโยคที่ 8 คำขยายเป็นคำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หน้า คำกริยา

5.1.1.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และ คำขยายคำกริยา 2 ชนิด

คำ 2 ชนิดที่ใช้ขยายคำกริยาในภาคแสดง ของประโยคความเดียวของภาษาจีน เท่าที่รวบรวมได้มีลักษณะการปรากฏดังนี้

5.1.1.2.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มีลักษณะ

การปรากฏดังนี้

1. คำวิเศษณ์ คำบุพบท +

คำนาม คำกริยา

ตัวอย่าง

1. 學生們 都 在 學校 住。

Xuéshengmen dōu zài xuéxiào zhù.

นักเรียน - พวกเขา ทั้งนั้น ที่ โรงเรียน อยู่

พวกนักเรียนอยู่ที่โรงเรียนทั้งนั้น

2. 這個 孩子 常常 在 夜裏 哭。

Zhège háizi chángcháng zài yèli kū.

นี้ - คน เด็ก บ่อย ๆ ใน กลางคืน ร้องไห้

เด็กคนนี้ร้องไห้ตอนกลางคืนบ่อย ๆ

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดอยู่หน้าคำกริยา
โดยที่คำวิเศษณ์อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

2. คำบุพบท + คำนาม

คำวิเศษณ์ คำกริยา

ตัวอย่าง

1. 張 華 在 美國 常常 生病。

Zhāng Huá zài Meiguó chángcháng shēngbìng.

จางหวา ที่อเมริกา บ่อย บ่อย

จางหวาป่วยที่อเมริกามบ่อย

2. 這個 孩子 在 夜裏 常常 哭。

Zhège háizi zài yèli chángcháng kū.

นี้ - คน เด็ก ใน กลางคืน บ่อย ๆ ร้องไห้

เด็กคนนี้ร้องไห้ตอนกลางคืนบ่อย ๆ

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดอยู่หน้าคำกริยา
โดยที่คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำวิเศษณ์

5.1.1.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำกริยา คำบุพบท + คำนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยาขยาย

คำบุพบท + คำนาม คำกริยา

ตัวอย่าง

1. 孩子們 微笑着 給 客人們 行禮。

Háizimen wēixiàozhe gěi kèrénmen xínglǐ.

เด็ก ๆ ยิ้ม ทักแขก โ้คงคำนับ

เด็ก ๆ โ้คงคำนับแขกด้วย (ใบหน้า) ยิ้ม ๆ

2. 張 華 羞澀地 跟 丁 力 打 招呼。

Zhāng Huá xiūsède gēn Dīng Lì dǎzhāohu.

จางหวา อายเหินยม กับ ดิงลี่ ทักทาย

จางหวาทักทายกับดิงลี่อย่างอายเหินยม

ในตัวอย่างข้างต้นนี้ คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดอยู่หน้าคำกริยา
โดยที่คำกริยาขยายอยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

2. คำบุพบท + คำนาม

คำกริยา คำขยายคำกริยา

ตัวอย่าง

1. 汽車 向 機場 駛去。

Qìchē xiàng jīchǎng shǐqù.

รถเก๋ง ยัง สนามบิน แลนไป

รถเก่งแล่นไปยังสนามบิน

2. 一個蘋果從樹上掉下來。

Yíge píngguǒ cóng shùshàng diàoxiàlai.

หนึ่งลูก แอปเปิ้ล จาก ต้นไม้ หล่น ลงมา

แอปเปิ้ลลูกหนึ่งหล่นลงมาจากต้นไม้

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม ที่ขยายกริยาอยู่หน้าคำกริยา
คำกริยาขยายอยู่หลังคำกริยาหลัก*

5.1.1.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา

และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์

ภาคแสดงดังกล่าว มีลักษณะ

การปรากฏดังนี้

1. คำบุพบท + คำนาม

คำคุณศัพท์ คำกริยา

ตัวอย่าง

1. 鳥兒在天空自由地飛翔。

Niǎor zài tiānkōng zìyóude fēixiáng.

นก บนฟ้า อิสระเสรี (อย่าง) บิน

นกบินอยู่บนฟ้าอย่างอิสระเสรี

2. 考查船于月初安全返回。

Kǎocháchuán yú yuèchū ānquán fǎnhuí.

สำรวจ เรือ ใน ต้นเดือนปลอดภัย กลับ

เรือสำรวจกลับมาอย่างปลอดภัยตอนต้นเดือน

* คำกริยาขยายที่อยู่หลังคำกริยาหลักนี้ นักไวยากรณ์บางท่านเห็นว่า
เป็นส่วนเสริม รายละเอียดคูปทที่ 3 ข้อ 3.1.3

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดอยู่หน้าคำกริยา
โดยที่คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำคุณศัพท์

2. คำคุณศัพท์ คำบุพบท

+ คำนาม คำกริยา

ตัวอย่าง

1. 鳥兒 自由地 在 天空 飛 翔。

Niǎor zìyóude zài tiānkōng fēixiáng.

นก อิสระเสรี (อย่าง) บน ฟ้า บิน

นกบินอยู่บนฟ้าอย่างอิสระเสรี

2. 飛機 安全地 在 廊曼 機場 降 落。

Fēijī ānquánde zài lángmàn jīchǎng jiàngluò.

เครื่องบิน ปลอดภัย (อย่าง) ที่ คอนเมือง สนามบิน ลง

เครื่องบินลงที่สนามบินคอนเมืองอย่างปลอดภัย

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดอยู่หน้าคำกริยา
โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

5.1.1.2.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำบุพบท + คำนาม คำกริยา

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. 我 在 這 個 旅 館 住 了 兩 次 。

Wǒ zài zhègè lǚdiàn zhùle liǎngcì.

ผม ที่ นี้ - แห่ง โรงแรม อยู่ สอง ครั้ง

ผม ได้ อยู่ที่ โรงแรม แห่ง นี้ สอง ครั้ง

2. 張 明 在 美 國 病 了 一 次 。

Zhāng Míng zài Měiguó bìngle yíci.

จางหมิง ที่ อเมริกา ป่วย หนึ่ง ครั้ง

จางหมิง ป่วย ที่ อเมริกา ครั้ง หนึ่ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม ที่ขยายคำกริยา อยู่หน้า
คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ที่ขยายคำกริยา อยู่หลังคำกริยา

5.1.1.2.5 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำคุณศัพท์ คำกริยา คำ

บอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. 孩 子 們 高 高 興 興 地 玩 了 一 天 。

Háizimen gāogāoxìngxìngde wánle yìtiān.

เด็ก ๆ สนุกสนาน (อย่าง) เทียว หนึ่งวัน

เด็ก ๆ เทียวสนุกสนานทั้งวัน

2. 丁 力 慢 慢 跑 了 兩 圈 。

Dīng Lì mànman pǎole liǎngquān.

ดิงลี่ ช้า ๆ วิ่ง สองรอบ

ดิงลี่ วิ่งช้า ๆ สองรอบ

ในตัวอย่างข้างต้น คำคุณศัพท์ที่ไ้ขยายคำกริยา มีตำแหน่งอยู่หน้า
คำกริยา ส่วนคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ที่ไ้ขยายคำกริยา มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา

5.1.1.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และ
คำขยายคำกริยา 3 ชนิด

คำ 3 ชนิดที่ไ้ขยายคำกริยาในประโยค
ความเดียวของภาษาจีน เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะการปรากฏดังนี้

5.1.1.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา
และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม

การปรากฏดังนี้ ภาคแสดงดังกล่าว มีลักษณะ

1. คำวิเศษณ์ คำบุพบท +
คำนาม คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. 張 明 已 經 在 泰 國 住 過 兩 年 。

Zhāng Míng yìjīng zài Taiguó zhùguo liǎngnián.

จางหมิง ได้ ที่ เมืองไทย อยู่ สองปี

จางหมิงได้อยู่ที่เมืองไทยมาสองปีแล้ว

2. 張 華 曾 經 在 日 本 學 習 了 一 年 。

Zhāng Huá céngjīng zài Rìběn xuéxíle yīnián.

จางหวา เคย ที่ ญี่ปุ่น เรียน หนึ่งปี

จางหวาเคยเรียนที่ญี่ปุ่นปีหนึ่ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำวิเศษณ์ และคำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่ง
อยู่หน้าคำกริยา โดยที่คำวิเศษณ์อยู่หน้าคำบุพบท + คำนาม ส่วนคำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

2. คำบุพบท + คำนาม

คำวิเศษณ์ คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. 張 華 在 醫 院 已 經 住 了

Zhāng Huá zài yīyuàn yǐjīng zhùle

兩 星 期 。

liǎngxīngqī.

จางหวา ที่ โรงพยาบาล ได้ อยู่ สองอาทิตย์
จางหวาได้อยู่ที่โรงพยาบาลสองอาทิตย์

2. 張 明 在 教 室 曾 經 昏 倒 過

Zhāng Míng zài jiàoshì céngjīng hūndǎoguò

一 次 。

yíci.

จางหมิงที่ ห้องเรียน เคย สลบ หนึ่งครั้ง

จางหมิงเคยสลบที่ห้องเรียนครั้งหนึ่ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม และคำวิเศษณ์ มีตำแหน่ง
อยู่หน้าคำกริยา โดยที่คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำวิเศษณ์ ส่วนคำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

5.1.1.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา

และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำกริยา คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มีลักษณะ

การปรากฏดังนี้

1. คำกริยาขยาย คำบุพบท

+ คำนาม คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. 战士们警惕地在草丛里潜伏了

Zhànshìmen jǐngtìde zài cǎocōnglǐ qiǎnfúle

兩天。

liǎngtiān.

ทหาร พวก ระแวกระวัง (อย่าง) ในกองหญ้า หมอบ

สองวัน

พวกทหารหมอบอยู่ในกองหญ้าอย่างระแวกระวังสองวัน

2. 小紅接連在醫院住了三個月。

Xiǎo Hóng jiēlián zài yīyuàn zhùle sāngèyuè.

เสี่ยวหง คิคคอกัน ใน โรงพยาบาล อยู่ สามเดือน

เสี่ยวหงอยู่โรงพยาบาลคิคคอกันสามเดือน

ในตัวอย่างข้างต้นนี้ คำกริยาขยาย และคำบุพบท + คำนาม มี
ตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา โดยที่คำกริยาขยายอยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม ส่วน
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

2. คำบุพบท + คำนาม

คำกริยา คำกริยาขยาย คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. 小紅從床上掉下來一次。

Xiǎo Hóng cóng chuángshàng diào xià lái yí cì.

เสี่ยวหง จาก บนเตียง ตกลงมา หนึ่งครั้ง

เสี่ยวหงตกจากเตียงลงมาครั้งหนึ่ง

2. 這隻猴子從籠子裏跑出來好幾次。

Zhèzhī hóuzi cóng lóngzǐlǐ pǎo chū lái hǎo jǐ cì.

นี่ ตัว ลิง จาก ในกรง หนีออกมา หลายครั้ง
 ลิงตัวนี้หนีออกจากกรงมาหลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้นนี้ คำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา
 คำกริยาขยาย และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา
 โดยที่คำกริยาขยายอยู่หน้า คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.1.1.3.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา
 และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน +
 คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมีลักษณะ

การปรากฏดังนี้

คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์

คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. 我們 在海灘 舒舒服服 休息了 三天。

Wǒmen zài haitān shūshūfūfū xiūxiè sāntiān.

เราที่ ชายหาด สบาย ๆ พักผ่อน สามวัน

เราพักผ่อนที่ชายหาดอย่างสบาย ๆ สามวัน

2. 張 華 在 醫院 靜靜地 躺 了 一個

Zhāng Huá zài yīyuàn jìngjìngde tǎngle yíge

星期。

xīngqī.

จางหว่าที่ โรงพยาบาล เงียบ ๆ อย่าง นอน

หนึ่งอาทิตย์

จางหวานอนเงียบ ๆ อยู่ที่โรงพยาบาลอาทิตย์หนึ่ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม และคำคุณศัพท์ มีตำแหน่ง
อยู่หน้าคำกริยา โดยที่คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำคุณศัพท์ ส่วนคำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม อยู่หลังคำกริยา

5.1.1.3.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา
และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม คำเลียนเสียง คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม

การปรากฏดังนี้

ภาคแสดงดังกล่าวมีลักษณะ

เสียง คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำบุพบท + คำนาม คำเลียน

ตัวอย่าง

1. 小 紅 在 屋子裏 嗚嗚嗚嗚 哭了 半 天 。

Xiǎo Hóng zài wūzǐlǐ wūwūwūwū kūle bàntiān.

เสี่ยวหง ที่ ในห้อง สะอึกสะอื้น ร้องไห้ ครึ่งวัน

เสี่ยวหงร้องไห้สะอึกสะอื้นอยู่ในห้องทั้งครึ่งวัน

2. 孩 子 們 在 教 室 裏 噁 噁 噁 噁 鬧 了

Háizimen zài jiàoshìlǐ jījīzhāzhā nàole

一 會 兒 。

yíhuǐr.

เด็ก ๆ ที่ ในห้องเรียน เจี้ยวจ้าว โวยวาย หนึ่งครู่

เด็ก ๆ โวยวายเจี้ยวจ้าวอยู่ในห้องเรียนครู่หนึ่ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม และคำเลียนเสียง มีตำแหน่ง
อยู่หน้าคำกริยา โดยที่คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำเลียนเสียง ส่วนคำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม อยู่หลังคำกริยา

5.1.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา

คำนามที่เป็นกรรม เราได้ศึกษาในบทที่ 4 แล้ว อันที่จริงกรรมนั้นมีทั้งกรรมตรง และกรรมรอง แต่ในบทนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรมตรง และคำขยายคำกริยา

5.1.2.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 1 ชนิด

ภาคแสดงที่มีคำ 1 ชนิดขยายคำกริยา และมีคำนามที่เป็นกรรมปรากฏร่วมด้วย เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะการปรากฏดังนี้

5.1.2.1.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำวิเศษณ์

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำวิเศษณ์ คำกริยา คำนาม

ที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 常 常 打 籃 球 。

Zhāng Míng chángcháng dǎ lánqiú.

จางหมิง บ่อย ๆ เล่น บาสเกตบอล

จางหมิง เล่นบาสเกตบอลบ่อย ๆ

2. 丁 力 非 常 喜 歡 音 樂 。

Dīng Lì fēicháng xǐhuan yīnyuè.

ดิงลี่ มาก ชอบ คนตรี

ดิงลี่ชอบคนตรีมาก

คำวิเศษณ์ที่ขยายคำกริยามีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา คำวิเศษณ์ที่มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา ทั้งที่เราได้กล่าวในข้อ 3.1.2.1 เช่น ... 極了 jile "... เหลือเกิน ... เป็นอย่างยิ่ง" ... 死了 sile "... จะตาย" จะไม่ปรากฏในภาคแสดงที่มีกรรม

5.1.2.1.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำกริยา

คำกริยา 2 คำที่ปรากฏร่วมกัน ในประโยคความเดียวนี้ คำหนึ่งจะทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลัก อีกคำหนึ่งจะทำหน้าที่เป็นคำกริยาขยาย ทั้งที่เราได้กล่าวในข้อ 3.1.3 เมื่อมีคำนามปรากฏร่วมกับคำกริยาหลัก จะมีลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยาขยาย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 小 船 來 回 送 貨。
Xiaochuán lái huí sòng huò.
เล็ก-เรือ ไปมา ส่งของ
เรือเล็กส่งของไปมา

2. 老 師 反 復 講 這 個 問 題。
Lǎoshī fǎnfù jiǎng zhège wèntí.
อาจารย์ ซ้ำ อธิบาย นี้ ปัญหา
อาจารย์อธิบายปัญหานี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ในตัวอย่างดังกล่าว คำกริยาขยายมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยาหลัก

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำกริยาขยาย

ตัวอย่าง

1. 我 買 菜 去 。

Wó mǎi cài qù.
 ผม ซื้อ กับข้าว ไป
 ผมไปซื้อกับข้าว

2. 郵 遞 員 送 信 來 。

Yóudìyuán sòng xìn lái.
 บุรุษไปรษณีย์ ส่ง จดหมาย มา
 บุรุษไปรษณีย์ส่งจดหมายมา

ในตัวอย่างทั้งกล่าว คำกริยาลงท้าย มีตำแหน่งอยู่ที่หลังคำกริยาลหลัก

5 . 1. 2. 1. 3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำคุณศัพท์

ภาคแสดงทั้งกล่าวมี

ตัวอย่างดังนี้

1. 同 學 們 認 真 做 作 業 。

Tóngxuémen rènzhēn zuò zuòyè.
 พวกนักเรียน จริงจัง ทำ การบ้าน

พวกนักเรียนทำการบ้านอย่างจริงจัง

2. 孩 子 們 高 高 興 興 地 做 游 戲 。

Háizimen gāogāoxìngxìngde zuò yóuxì.
 เด็ก ๆ สนุกสนาน (อย่าง) เล่น เกม

เด็ก ๆ เล่นเกม อย่างสนุกสนาน

ในตัวอย่างข้างต้น คำคุณศัพท์ มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา

5.1.2.1.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำบอกจำนวน +

คำลักษณนาม คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 一 口 喝 了 這 杯 酒 。

Zhāng Míng yìkǒu hēle zhèbēi jiǔ.

จางหมิง คำเดียว คืม นี้แก้ว เหล้า

จางหมิงคืมเหล้าแก้วนี้รูดเดียวหมด

2. 丁 力 第 一 次 打 高 爾 夫 球 。

Dīng Lì dìyīcì dǎ gāoěrfūqiú.

ดิงลี่ ครั้งแรก เล่น กอล์ฟ

ดิงลี่เล่นกอล์ฟเป็นครั้งแรก

ในตัวอย่างข้างต้น คำบอกจำนวนมีทั้งคำบอกจำนวนนับ เช่น ประโยคที่ 1 และคำบอกลำดับที่ เช่น ประโยคที่ 2 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. 我 碰 見 張 先 生 兩 次 。

Wǒ pèngjian Zhāngxiānsheng liǎngcì.

ผม เห็น คุณจาง สองครั้ง

ผมเห็นคุณจางสองครั้ง

2. 老 師 表 揚 張 明 好 幾 次 。

Lǎoshī biǎoyáng Zhāng Míng hǎojǐcì.

อาจารย์ ชม จางหมิง หลายครั้ง

อาจารย์ชมจางหมิงหลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้นนี้ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่ง
อยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

5.1.2.1.5 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม.

ภาคแสดงดังกล่าว มี

ตัวอย่างดังนี้

1. 張 明 在 圖 書 館 寫 論 文 。

Zhāng Míng zài túshūguǎn xiě lùnwen.

จางหมิง ที่ ห้องสมุด เขียน วิทยานิพนธ์

จางหมิงเขียนวิทยานิพนธ์ที่ห้องสมุด

2. 我 跟 張 老 師 學 英 語 。

Wǒ gēn Zhānglǎoshī xué Yīngyǔ.

ผม กับ อาจารย์จาง เรียน ภาษาอังกฤษ

ผมเรียนภาษาอังกฤษกับอาจารย์จาง

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา

5.1.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 2 ชนิด

ภาคแสดงที่มีคำ 2 ชนิด ขยายคำกริยา
และมีคำนามที่เป็นกรรมปรากฏด้วย เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะการปรากฏดังนี้

5.1.2.2.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำวิเศษณ์ คำบุพบท
+ คำนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี มี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำวิเศษณ์ คำบุพบท

+ คำนาม คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 學生們 都 在 食堂 吃飯。

Xuéshēngmen dōu zài shítáng chīfàn.

นักเรียน - พวก ทั้งนั้น ที่ โรงอาหาร กิน ข้าว

นักเรียนกินข้าวที่โรงอาหารทั้งนั้น

2. 丁 力 常 常 跟 我 談 論 音 樂。

Dīng Lì chángcháng gēn wǒ tánlùn yīnyuè.

ดิงลี่ บ่อย ๆ กับ ผมคุย คนตรี

ดิงลี่คุยเรื่องคนตรีกับผมบ่อย ๆ

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดอยู่หน้าคำกริยา
โดยที่คำวิเศษณ์อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

2. คำบุพบท + คำนาม

คำวิเศษณ์ คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 在 泰 國 常 常 拜 佛 。

Zhāng Míng zài Tàiguó chángcháng bàifó.
 จางหมิง ที่ เมืองไทย บ่อย ๆ ไหว้ พระ
 จางหมิงไหว้พระที่เมืองไทยบ่อย ๆ

2. 我 在 學 校 常 常 碰 到 丁 力 。

Wǒ zài xuéxiào chángcháng pèngjiàn Dīng Lì.
 ผม ที่ เรียน บ่อย ๆ เจอ กิ่งลี
 ผมเจอกิ่งลีที่โรงเรียนบ่อย ๆ

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดอยู่หน้าคำกริยา
 โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำวิเศษณ์

5.1.2.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
 คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม
 คำคุณศัพท์

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำบุพบท + คำนาม
 คำคุณศัพท์ คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 醫 生 給 孩 子 們 認 真 檢 查 身 體 。

Yīshēng gěi háizimen rènzhēn jiǎnchá shēntǐ.
 หมอ ให้ เด็ก ๆ จริงจัง ตรวจ ร่างกาย
 หมอตรวจร่างกายให้เด็ก ๆ อย่างจริงจัง

2. 老 師 為 我 們 仔 細 講 了 這 篇 課 文 。

Lǎoshī wèi wómen zǐxì jiǎngle zhèpiān kèwén.
 อาจารย์ ให้ เรา ละเอียก อธิบาย นี้ บท-บทเรียน
 อาจารย์ได้อธิบายบทเรียนบทนี้ให้เราอย่างละเอียด

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดอยู่หน้าคำกริยา
โดยที่คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำคุณศัพท์

2. คำคุณศัพท์ คำบุพบท

+ คำนาม คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 老師 仔細地 給我們 講了 這個
Lǎoshī zǐxìde gěi wǒmen jiǎngle zhège

問題。

wèntí.

อาจารย์ ละเอียก (อย่าง) ให้ เรา อธิบาย นี้ - ข้อ

ปัญหา

อาจารย์อธิบายปัญหานี้ให้เราอย่างละเอียด

2. 張 華 激動地 跟我們 談起

Zhāng Huá jīdòngde gēn wǒmen tánqǐ

那件事。

nàjiàn shì.

จางหวา คื่นคั่น (อย่าง) กับพวกเรา พูดถึง นั้นเรื่อง

(ลักษณะนาม) เรื่อง

จางหวาพูดถึงเรื่องนั้นกับเราอย่างคื่นคั่น

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดอยู่หน้าคำกริยา
โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

5.1.2.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม

ภาคแสดงคังกล่าว มี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำบุพบท + คำนาม

คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 我 在 這 個 食 堂 吃 過 兩 次 飯 。

Wǒ zài zhège shítáng chīguo liǎngcì fàn.

ผม ที่ นี้-แห่ง โรงอาหาร เคยกิน สองครั้ง

อาหาร

ผมเคยกินข้าวที่โรงอาหารแห่งนี้สองครั้ง

2. 我 們 跟 老 師 討 論 過 兩 次 這 個

Wǒmen gēn láoshī tāolúnguo liǎngcì zhège

問 題 。

wèntí.

พวกเรา กับ อาจารย์ เคยอภิปราย สองครั้ง นี้

ปัญหา

พวกเราเคยอภิปรายปัญหานี้กับอาจารย์สองครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม ที่ใช้ขยายคำกริยา มี
ตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ส่วนคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลัง
คำกริยา

2. คำบอกจำนวน +

คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 幾 次 跟 我 們 說 到

Zhāng Míng jǐcì gēn wǒmen shuōdào

這 件 事 。

zhèjiàn shì.

จางหมิง หลายครั้ง กับ ผม พวก นี้ เรื่อง (ลักษณะนาม)

เรื่อง

จางหมิงพูดถึงเรื่องนี้กับผมหลายครั้ง

2. 張 明 一 次 給 丁 力 寫 了

Zhāng Míng yíci gěi Dīng Lì xiěle

三 封 信 。

sānfēng xìn.

จางหมิง หนึ่งครั้ง ให้ ingsi เขียน สามฉบับ จดหมาย

จางหมิงเขียนจดหมายให้ingsiครั้งเดียวสามฉบับ

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดมีตำแหน่งอยู่หน้า
คำกริยา โดยที่คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

5.1.2.2.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน
+ คำลักษณะนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมีลักษณะ

การปรกฏดังนี้

คำคุณศัพท์ คำกริยา

คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 孩子們 高高興興 玩了 兩小時
Haízimen gāogāoxìngxìng wánle liǎngxiǎoshí

游戲。

yóuxì.

เด็ก ๆ สนุกสนาน เล่น สองชั่วโมง เกม
เด็ก ๆ เล่นเกม อย่างสนุกสนานอยู่สองชั่วโมง

2. 他 靜靜地 看了 半天書。

Tā jìngjìngde kànle bàntiān shū.
เขา เงียบ ๆ (อย่าง) อ่าน ครึ่งวัน หนังสือ
เขาอ่านหนังสืออย่างเงียบ ๆ อยู่ครึ่งวัน

ในตัวอย่างข้างต้น คำคุณศัพท์ที่ใช้ขยายคำกริยา มีตำแหน่งอยู่
หน้าคำกริยา ส่วนคำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

5.1.2.2.5 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำกริยา คำบุพบท
+ คำนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คุณยวิทย์ทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
1. คำกริยาขยาย คำบุพบท
+ คำนาม คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 這個 警察 公開 跟司機 勒索 錢。

Zhège jǐngchá gōngkāi gēn sījīlèsuǒ qián.

นี่ - คน ตำรวจ เปิดเผยกับ คนขับรถ ใ้เงิน

ตำรวจคนนี้ใ้เงิน คนขับรถอย่างเปิดเผย

2. 新娘 羞澀地 在門口 迎接 客人。

Xīnniáng xiūsède zài ménkǒu yíngjiē kèrén.

เจ้าสาว อายเหินยม (อย่าง) ที่ หน้าประตู ต้อนรับ แขก
เจ้าสาวต้อนรับแขกที่หน้าประตูอย่างอายเหินยม

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิดมีตำแหน่งอยู่หน้า
คำกริยา โดยที่คำกริยาขยายอยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

2. คำบุพบท + คำนาม

คำกริยา คำกริยาขยาย คำที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 爸爸 給 小 明 買 來 了 自 行 車 。

Bàba gěi Xiǎo Míng mǎi lái le zìxíngchē.

คุณพ่อ ให้ เสี่ยวหมิง ซื้อ มา จักรยาน
คุณพ่อซื้อจักรยานมาให้เสี่ยวหมิง

2. 醫 生 為 傷 員 找 來 了 藥 品 。

Yīshēng wèi shāngyuán zhǎo lái le yàopǐn.

หมอ ให้ คนบาดเจ็บ หามา ยา
หมอยาามาให้คนบาดเจ็บ

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม ที่ใช้ขยายคำกริยา มี
ตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ส่วนคำกริยาขยาย มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยาหลัก และ
มักเป็นคำกริยาที่บอกทิศทาง

3. คำบุพบท + คำนาม

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำกริยาขยาย

ตัวอย่าง

1. 丁 力 給 張 明 買 票 來 了 。

Dīng Lì gěi Zhāng Míng mǎi piào lái le.

ดิงลี่ ให้ จางหมิง ซื้อ ตั๋ว มา

ดิงลี่ซื้อตั๋วมาให้จางหมิง

2. 爸 爸 爲 孩 子 們 買 書 來 了 。

Bàba wèi háizimen mǎi shū lái le.

คุณพ่อ ให้ ลูก ๆ ซื้อ หนังสือ มา

คุณพ่อซื้อหนังสือมาให้ลูก ๆ

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม ที่ใช้ขยายคำกริยา มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ส่วนคำกริยาขยาย มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม และมักเป็นคำกริยาที่บอกทิศทาง

5.1.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 3 ชนิด

ภาคแสดงที่มีคำ 3 ชนิดขยายคำกริยา และมีคำนามเป็นกรรมปรากฏร่วมด้วย เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะการปรากฏดังนี้

5.1.2.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 已 經 跟 我 學 了 三 個 月

Zhāng Míng yǐjīng gen wǒ xuéle sānge yue.

英 語 了 。

Yīngyǔle.

จางหมิง ได้ กับผม เรียน สาม เดือน ภาษาอังกฤษ
จางหมิงได้เรียนภาษาอังกฤษกับผมสามเดือนแล้ว

2. 張 老 師 剛 剛 給 我 們 上 了

Zhānglǎoshī gānggāng gěi wǒmen shàngle

兩 次 語 法 課 。

liǎngcì yǔfǎkè.

อาจารย์จาง เพิ่ง ให้เรา สอน สองครั้ง ไวยากรณ์
อาจารย์จางเพิ่งสอนไวยากรณ์ให้เราสองครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำวิเศษณ์ และคำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่ง
อยู่หน้าคำกริยา โดยที่คำวิเศษณ์อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม ส่วนคำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

5.1.2.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม
คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำบุพบท + คำนาม

คำคุณศัพท์ คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 我們 跟 老師 仔細地 商量了

Wǒmen gēn lǎoshī zìxìde shāngliàngle

三次 這 件事。

sāncì zhèjiàn shì.

เรา กับ อาจารย์ ละเอียก (อย่าง) ปรึกษา สามครั้ง

นี้เรื่อง (ลักษณะนาม) เรื่อง

เราได้ปรึกษาเรื่องนี้กับอาจารย์อย่างละเอียดแล้วสามครั้ง

2. 張 老師 爲 我們 詳細地 分析了

Zhānglǎoshī wèi wǒmen xiángxìde fēnxīle

幾次 這 個 問題。

jǐcì zhège wèntí.

อาจารย์จาง ให้ เรา ละเอียก (อย่าง) วิเคราะห์

หลายครั้ง นี้เรื่อง ปัญหา

อาจารย์จางได้วิเคราะห์ปัญหานี้ให้เราอย่างละเอียดหลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม และคำคุณศัพท์ มีตำแหน่ง
อยู่หน้าคำกริยา โดยที่คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า คำคุณศัพท์ ส่วนคำออกจำนวน
+ คำลักษณะนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

2. คำคุณศัพท์ คำบุพบท +
คำนาม คำกริยา คำออกจำนวน + คำลักษณะนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 老師 仔細地 爲 我們 講 了 一 遍

Lǎoshī zìxìde wèi wǒmen jiǎngle yíbiàn

課 文。

kèwén.

อาจารย์ ละเอียก (อย่าง) ให้ เรา บรรยาย หนึ่งครั้ง

บทเรียน

อาจารย์ได้บรรยายบทเรียนอย่างละเอียดให้เราครั้งหนึ่ง

2. 孩子們 高高興興地 跟老師 玩了

Háizimen gāogāoxìngxìngde gēn lǎoshī wánle

半 天 球 。

bàntiān qiú.

เด็ก ๆ สนุกสนาน (อย่าง) กับ ครู เล่น ครั้งวัน บอล

เด็ก ๆ เล่นบอลกับครูอย่างสนุกสนานอยู่ครั้งวัน

ในตัวอย่างข้างต้น คำคุณศัพท์ และคำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่ง
อยู่หน้าคำกริยา โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม ส่วนคำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

3. คำบุพบท + คำนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 我們 跟老師 幾次 認真地

Wǒmen gēn lǎoshī jǐcì rènzhēnde

商 量 了 這 件 事 。

shāngliangle zhèjiàn shì.

เรา กับ อาจารย์ หลายครั้ง จริงจัง (อย่าง) ปรึกษา
นี้เรื่อง (ลักษณนาม) เรื่อง

เราได้ปรึกษาเรื่องนี้กับอาจารย์อย่างละเอียดหลายครั้ง

2. 張 明 給 校 長 幾 次 詳 細 地
 Zhāng Míng gěi xiàozhǎng jǐcì xiāngxìde
 匯 報 了 這 件 事 。

huìbàole zhèjiàn shì.

จางหมิง กับ อธิการบดี หลายครั้ง ละเอียก (อย่าง)
 รายงาน นี้เรื่อง (ลักษณะนาม) เรื่อง
 จางหมิง ใ้รายงานเรื่องนี้กับอธิการบดีอย่างละเอียดหลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิดอยู่หน้าคำกริยา
 โดยที่คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า ตามหลังด้วยคำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม
 และคำคุณศัพท์

4. คำบอกจำนวน +
 คำลักษณะนาม คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม
 ตัวอย่าง

1. 我 們 兩 次 跟 老 師 認 真
 Wǒmen liǎngcì gēn lǎoshī rènzhēn
 討 論 了 這 件 事 。

tǎolunle zhèjiàn shì.

เรา สองครั้ง กับ อาจารย์ จริงจัง ปรีक्षा นี้ เรื่อง
 (ลักษณะนาม) เรื่อง

เราได้ปรีक्षाเรื่องนี้กับอาจารย์อย่างจริงจังสองครั้ง

2. 張 明 幾 次 給 校 長 詳 細
 Zhāng Míng jǐcì gěi xiàozhǎng xiāngxì
 匯 報 了 這 件 事 。

huìbàole zhèjiàn shì.

จางหมิง หลายครั้ง ละเอียก (อย่าง) กับ อธิการบดี
 รายงาน นี้เรื่อง(ลักษณะนาม) เรื่อง
 จางหมิงได้รายงานเรื่องนี้อย่างละเอียดกับท่านอธิการบดี
 หลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
 หน้าคำกริยา โดยที่คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม อยู่หน้า ตามหลังด้วย
 คำคุณศัพท์ และคำบุพบท + คำนาม

5. คำบอกจำนวน +
 คำลักษณะนาม คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 我們 兩次 認真地 跟 老師
 Wǒmen liǎngcì rènzhēnde gēn lǎoshī
 商 量 了 這 件 事 。
 shāngliangle zhèjiàn shì.

เรา สองครั้ง จริงจัง (อย่าง) กับ อาจารย์
 ปรึกษา นี้เรื่อง(ลักษณะนาม) เรื่อง

เราได้ปรึกษาเรื่องนี้กับอาจารย์อย่างจริงจัง 2 ครั้ง

2. 張 明 幾次 詳細地 給 校長
 Zhāng Míng jǐcì xiángxìde gěi xiàozhǎng
 匯 報 了 這 件 事 。
 huìbàole zhèjiàn shì.

จางหมิง หลายครั้ง ละเอียก (อย่าง) กับ อธิการบดี
 รายงาน นี้เรื่อง(ลักษณะนาม) เรื่อง

จางหมิงได้รายงานเรื่องนี้อย่างละเอียดกับท่านอธิการบดี
 หลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายนามทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หน้าคำนาม โดยที่ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้า ตามหลังด้วย คำคุณศัพท์ และคำบุพบท + คำนาม

5.1.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม

ในบทที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาภาคแสดงที่มีคำชนิดต่าง ๆ ปรากฏร่วมกับคำนาม ซึ่งนักไวยากรณ์เห็นว่า เป็นคำที่ใช้ขยายคำนาม แต่ภาคแสดงที่ปรากฏในบทที่ 2 นั้น ไม่มีคำกริยาปรากฏร่วมด้วย

ในบทนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าเมื่อคำนามปรากฏร่วมกับคำกริยาในภาคแสดง และทำหน้าที่เป็นกรรม คำที่ใช้ขยายคำนามจะมีลักษณะการปรากฏเป็นอย่างไร

คำชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ขยายคำนามในภาคแสดงที่ไม่มีคำกริยาปรากฏ ที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 2 มีทั้งหมด 4 ชนิด ได้แก่

1. คำบุพบท + คำนาม
2. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
3. คำคุณศัพท์
4. คำวิเศษณ์

ส่วนคำชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ขยายคำนาม ในภาคแสดงที่มีคำกริยาปรากฏมี 4 ชนิด ได้แก่ 1. คำบุพบท + คำนาม 的 de 2. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม 3. คำคุณศัพท์ 4. คำสรรพนาม 的 de คำสรรพนามนอกจากจะใช้แทนที่คำนามที่อยู่หลังคำบุพบทได้แล้ว ยังจะปรากฏร่วมกับคำอื่น เช่น คำลักษณนามได้ และทำหน้าที่ขยายคำนาม ฉะนั้นในข้อนี้จึงนับเป็นคำชนิดหนึ่งต่างหาก ส่วนชนิดของคำที่หายไป คือ คำวิเศษณ์ ทั้งนี้เพราะในภาคแสดงที่มีทั้งคำกริยา และคำนาม คำวิเศษณ์จะขยายคำกริยา ไม่ขยายคำนาม

คำบุพบทที่นำหน้าคำนาม ในบางกรณีอาจจะไม่ปรากฏ
ก็ได้ ดังที่ได้อธิบาย ในข้อ 4.1.2.2 และคำนาม คำสรรพนาม เมื่อ
บอกเจ้าของอาจจะมีคำ 的 de ตามหลัง

คำชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นกรรมนี้ ก็จะ
ศึกษาเป็น 1 ชนิด 2 ชนิด และ 3 ชนิด เช่นเดียวกับคำที่ใช้ขยายคำกริยา

5.1.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่
เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 1 ชนิด

คำที่ขยายคำนามที่เป็นกรรม เท่าที่รวบรวม
ได้ มีลักษณะดังนี้

5.1.3.1.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบุพบท + คำนาม *

ภาคแสดงดังกล่าวมีลักษณะ

การปรากฏดังนี้

คำนามที่เป็นกรรม

คำกริยา คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. 丁 力 學 泰 國 歷 史 。

Dīng Lì xué Tàiguó lìshǐ.

ดิงลี่ เรียน ประเทศไทย ประวัติศาสตร์

ดิงลี่เรียนประวัติศาสตร์ไทย

* คำนามที่ใช้ขยายคำนาม บางกรณีจะมีคำบุพบทปรากฏหรือไม่ก็ได้ เช่น
ประโยคตัวอย่างในข้อนี้ บางกรณีคำบุพบทจะปรากฏไม่ได้ เช่น ประโยคตัวอย่างในหน้า
36 ผู้วิจัยจะไม่ศึกษาเรื่องนี้อย่างละเอียดด้วยเหตุที่ไม่ดีว่าคำบุพบทเป็นคำชนิดหนึ่งต่าง
หาก ผู้วิจัยจึงกำหนดส่วนขยายที่เป็น คำบุพบท + คำนาม ใช้หมายถึงทั้งกรณีที่มีคำบุพบท
ปรากฏหรือไม่ก็ได้และกรณีที่มีคำบุพบทปรากฏไม่ได้

2. 我們在商量 關於 研究生的
Wǒmen zài shāngliang guānyú yánjiūshēngde

事
shì.

เรา กำลัง ปรึกษา เกี่ยวกับ นักศึกษาปริญญาโท - ของ
เรื่อง

เรา กำลัง ปรึกษา เรื่อง เกี่ยวกับ นักศึกษาปริญญาโท

ในตัวอย่างข้างต้น คำนามที่ไต่ขยายคำนาม มีตำแหน่งอยู่หน้า
คำนาม และในบางกรณีจะมีคำบุพบทปรากฏอยู่ด้วย เช่น ประโยคที่ 2

5.1.3.1.2. ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำสรรพนาม +
คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำกริยา คำสรรพนาม +

คำลักษณนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1.

丁 力 喜 歡 這 種 顏 色
Dīng Lì xǐ huān zhè zhǒng yán sè.

กิงลี่ ชอบ นี - อย่าง สี

กิงลี่ชอบสีอย่างนี้

2.

張 明 想 念 他 媽 媽
Zhāng Míng xiǎng niàn tā māma.

จางหมิง คิดถึง เขา แม่

จางหมิงคิดถึงแม่เขา

ในตัวอย่างข้างต้น คำสรรพนามที่ใช้ขยายคำนาม มีคำบุรุษสรรพนาม ทั้งในประโยคที่ 1 และคำนิยมสรรพนาม คำนิยมสรรพนามที่ใช้ขยายคำนาม ใน บางกรณีอาจจะมีคำลักษณนามตามหลังก็ได้ ทั้งในประโยคที่ 2

คำสรรพนามที่ขยายคำนาม มีตำแหน่งอยู่หน้าคำนาม

5.1.3.1.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา

คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมีลักษณะ

การปรากฏดังนี้

คำกริยา คำบอกจำนวน+

คำลักษณนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 吃 了 兩 碗 飯 。

Zhāng Míng chīle liǎngwǎn fàn.

จางหมิง กิน สองชาม ข้าว

จางหมิงกินข้าวไปสองชาม

2. 丁 力 買 了 兩 個 包 子 。

Dīng Lì mǎile liǎng ge bāozi.

ดิงลี่ ไล่ซื้อ สอง ซาละเปา

ดิงลี่ไล่ซื้อซาละเปาสองลูก

3. 我 們 在 學 第 六 課 。

Wǒmen zàixué dìliùkè.

เรา กำลังเรียน ที่หก บทเรียน

เรากำลังเรียนบทเรียน (บท) ที่หก

จะเห็นได้ว่า คำบอกจำนวนที่ใช้ขยายคำนาม มีทั้งคำบอกจำนวนนับ

และคำบอกเล่าที่

คำบอกจำนวนนั้น โดยทั่วไปจะมีคำลักษณนามปรากฏร่วมด้วยเสมอ แต่มีคำบอกจำนวนนับบางชนิด เช่น 倆 liǎ "สอง" ดังในประโยคตัวอย่างที่ 2 มีความหมายของคำลักษณนามอยู่ในตัวแล้ว จึงไม่มีคำลักษณนามปรากฏร่วม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ที่ขยายคำนามมีตำแหน่งอยู่หน้าคำนาม

5.1.3.1.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็นคำคุณศัพท์

ภาคแสดงดังกล่าวมีลักษณะ

การปรากฏดังนี้

คำกริยา คำคุณศัพท์ คำนาม

ที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 我們 看到了 綠油油的 草原。

Wǒmen kànjiànle lǜyóuyóude cǎoyuán.

เรา ได้เห็น เขียวขจี ทุ่งหญ้า

เราได้เห็นทุ่งหญ้าเขียวขจี

2. 張明 是 老實 人。

Zhāng Míng shì lǎoshi rén.

จางหมิง เป็น ชื่อ คน

จางหมิงเป็นคนชื่อ

ในตัวอย่างข้างต้น คำคุณศัพท์ที่ขยายคำนาม มีตำแหน่งอยู่หน้าคำนาม และในบางกรณีอาจจะมีคำ 的 de ตามหลังด้วย เช่น ประโยคที่ 1

5.1.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนาม

ที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 2 ชนิด

คำ 2 ชนิดที่ขยายคำนามที่เป็นกรรม ใน
ภาคแสดงประโยคความเดียวของภาษาจีน เท่าที่รวบรวมได้มีลักษณะการปรากฏ
ดังนี้

5.1.3.2.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม คำคุณศัพท์

ลักษณะการปรากฏดังนี้

ภาคแสดงดังกล่าวมี

คำกริยา คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 買 了 一 件 新 衣 服 。

Zhāng Míng mǎile yíjiàn xīn yīfu.

จางหมิง ซื้อ หนึ่งตัว ใหม่ เสื้อ

จางหมิงซื้อเสื้อใหม่ตัวหนึ่ง

2. 丁 力 租 了 一 間 小 房 子 。

Dīng Lì zūle yījiān xiǎo fángzi.

กิงลี่ เช่า หนึ่งห้อง เล็ก ห้อง

กิงลี่เช่าห้องเล็ก ๆ ห้องหนึ่ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หน้า
คำนาม โดยที่คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้าคำคุณศัพท์

5.1.3.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบอกจำนวน + คำ
ลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

ภาคแสดงคั้งกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏคั้งนี้

1. คำกริยา คำบอกจำนวน

+ คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 買 了 一 雙 布 鞋 。

Zhāng Míng mǎile yìshuāng bùxié.

จางหมิง ซื้อ หนึ่งคู่ ผ้า- รองเท้า

จางหมิงซื้อรองเท้าผ้าคู่หนึ่ง

2. 我 看 了 兩 本 關 于 英 國

Wǒ kànle liǎngběn guānyú Yīngguó.

歷史的 書 。

lìshǐde shū.

ผม อ่าน สองเล่ม เกี่ยวกับ ประเทศอังกฤษ

ประวัติศาสตร์ หนึ่งสื่อ

ผมได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์อังกฤษสองเล่ม

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หน้า
 คำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้า คำนามที่ไขขยาย

2. คำกริยา คำนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 老 師 回 答 了 同 學 們 的 兩 個

Lǎoshī huídále tóngxuémen de liǎngge

問 題 。

wèntí.

อาจารย์ คอบ นักเรียน - ของ สองข้อ ปัญหา
 อาจารย์คอบคำถามของนักเรียนไปสองข้อ

2. 張 華 穿 了 哥 哥 的 兩 件 衣 服 。
 Zhāng Huá chuānle gēgēde liǎngjiàn yīfu.

จางหวา ใส่ พี่ชาย - ของ สองตัว เสื้อ

จางหวาใส่เสื้อของพี่ชายสองตัว

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 2 ชนิดอยู่หน้าคำนาม
 โดยที่คำนามอยู่หน้า คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.1.3.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำสรรพนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำกริยา คำสรรพนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 丁 力 買 了 我 的 兩 本 書 。

Dīng Lì mǎile wǒde liǎngběn shū.

คิงลี่ ซื้อ ผมของ สองเล่ม หนังสือ

คิงลี่ซื้อหนังสือของผมสองเล่ม

2. 張 華 租 了 那 兩 間 房 子 。

Zhāng Huá zūle nà liǎngjiān fángzi.

จางหวา เช่า นั้น สองห้อง (ลักษณนาม) ห้อง

จางหวาเช่าห้องสองห้องนั้น

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่

หน้าคำนาม โดยที่คำสรรพนามอยู่หน้า คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.1.3.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนาม
ที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 3 ชนิด

คำ 3 ชนิดที่ขยายคำนามที่เป็นกรรม

เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะดังนี้

5.1.3.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ คำนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ คำนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 買 了 兩 本 舊 英 語

Zhāng Míng mǎile liǎngběn jiù Yīngyǔ

書。

shū.

จางหมิง ซื้อ สองเล่ม เก่า ภาษาอังกฤษ หนังสือ

จางหมิงได้ซื้อหนังสือภาษาอังกฤษเก่า ๆ 2 เล่ม

2. 丁 力 穿 了 一 件 新 羊 皮 大 衣。

Dīng Lì chuānle yíjiàn xīn yángpí dàyī.

ดิงลี่ ใส่ หนึ่งตัว ใหม่ หนังแพะ เสื้อโอเวอร์โค้ท

ดิงลี่ใส่เสื้อโอเวอร์โค้ทใหม่ (ทำด้วย) หนังแพะ

ในตัวอย่างข้างต้น คำที่ขยายคำนามทั้ง 3 ชนิดอยู่หน้าคำนาม โดยที่คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้า ตามหลังด้วยคำคุณศัพท์ และ คำนามขยาย

2. คำกริยา คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 華 穿 了 姐 姐 的 一 件 新
Zhāng Huá chuānle jiějie de yíjiàn xīn

衣服。
yīfu.

จางหวา ใส่ เสื้อสาว-(ของ) หนึ่งตัว ใหม่ เสื้อ
จางหวาใส่เสื้อตัวใหม่ของพี่สาวตัวหนึ่ง

2: 丁 力 買 了 張 明 的 三 本 舊 書。
Dīng Lì mǎile Zhāng Míngde sānběn jiù shū.
ดิงลี่ ซื้อ จางหมิง-ของ สามเล่ม เก่า หนังสือ
ดิงลี่ซื้อหนังสือเก่าของจางหมิงสามเล่ม

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 3 ชนิดอยู่หน้าคำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำนามที่ขยายอยู่หน้า และตามหลังด้วย คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำคุณศัพท์

5.1.3.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำนามที่เป็น คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์

ภาคแสดงทั้งกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำกริยา คำสรรพนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 買 了 我 的 一 套 舊
Zhāng Míng mǎile wǒde yítào jiù

家 俱 。

jiājù.

จางหมิง ซื้อ ผม-(ของ) หนึ่งชุด เก่า เครื่องเรือน
จางหมิงได้ซื้อเครื่องเรือนเก่าของผมชุดหนึ่ง

2. 丁 力 租 了 那 三 間 小 房 子 。

Dīng Lì zūle nà sānjiān xiǎo fángzi.

ดิงลี่ เช่า นั้น สามห้อง เล็ก บ้าน

ดิงลี่ได้เช่าบ้านเล็กสามห้องนั้นไว้

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หน้า
คำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำสรรพนามอยู่หน้า และตามหลังด้วยคำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม และคำคุณศัพท์

5.1.3.3.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำนามที่เป็น คำนาม คำสรรพนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำกริยา คำนาม

คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 丁 力 買 了 張 華 的 那 三 本
Dīng Lì mǎile Zhāng Huáde nà sānběn

書。
shū.

ดิงลี่ ซื้อ จางหวา-(ของ) นั้น สามเล่ม หนังสือ
ดิงลี่ซื้อหนังสือของจางหวาสามเล่มนั้น

2. 我 租 了 張 明 的 那 三 間 房 子。
Wǒ zūle Zhāng Míngde nà sānjiān fángzi.
ผม เช่า จางหมิง-(ของ) นั้น สามห้อง ห้อง
ผมเช่าห้องของจางหมิงสามห้องนั้น

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หน้า
คำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำนามที่ขยายอยู่หน้า และตามด้วยคำสรรพนาม และ
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.1.4 ภาคแสดงที่มีคำกริยากับคำที่ขยายคำกริยา คำนามที่เป็น
กรรมกับคำที่ขยายคำนามที่เป็นกรรมปรากฏร่วมกัน

ในภาคแสดงประโยคความเดียวของภาษาจีน เมื่อ
คำกริยากับคำที่ขยายคำกริยา คำนามที่เป็นกรรมกับคำที่ขยายคำนามที่เป็นกรรม
ปรากฏร่วมกันแล้ว มีลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำขยายคำกริยา
คำกริยา คำขยายคำนามที่เป็นกรรม คำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 我 在 商 店 買 了 一 個 紅 塑 膠

Wǒ zài shāngdiàn mǎile yíge hóng sùliào

袋子。

dàizi.

ผม ที่ ร้าน ชื่อ หนึ่งใบ แคง พลาสติก กุง
ผมซื้อถุงพลาสติกแคงใบหนึ่งที่ร้าน

2. 我 在 曼 谷 常 常 碰 见

Wǒ zài Màngǔ chángcháng pèngjiàn.

北 京 大 學 的 那 兩 位 同 學 。

Běijīngdàxuéde nà liǎngwèi tóngxué.

ผม ที่ กรุงเทพฯ บ่อย ๆ เจอ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง-(ของ)
นั้น สองคน นักเรียน

ผมเจอนักเรียนของมหาวิทยาลัยปักกิ่งสองคนนั้นที่กรุงเทพฯ
บ่อย ๆ

จะเห็นได้ว่า ในประโยคตัวอย่างที่ 1 คำขยายคำกริยามี 1 ชนิด
คือ คำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา คำขยายคำนามที่เป็นกรรม
มี 3 ชนิด คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม คำคุณศัพท์ และคำนาม มี
ตำแหน่งอยู่หน้าคำนามที่เป็นกรรม

ในประโยคตัวอย่างที่ 2 คำขยายคำกริยามี 2 ชนิด คือ คำบุพบท +
คำนาม และคำวิเศษณ์ มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา คำขยายคำนามที่เป็นกรรมมี
3 ชนิด คือ คำนาม คำสรรพนาม และคำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม มี
ตำแหน่งอยู่หน้าคำนามที่เป็นกรรม

2. คำขยายคำกริยา

คำกริยา คำขยายคำกริยา คำขยายคำนาม คำนามที่เป็นกรรม

คำขยายคำกริยาที่อยู่

หลังคำกริยาหลัก คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม หรือ คำกริยา

ตัวอย่าง

1. 我 上 午 已 經 連 續 上 了
Wǒ shàngwǔ yǐjīng liánxù shàngle

三 小 時 泰 國 歷 史 課 。

sanxiǎoshí Taiguó lìshǐ kè.

ผม ตอนเช้า ได้ ทักต่อกัน เรียน สามชั่วโมง
ประเทศไทย ประวัติศาสตร์ วิชา

ตอนเช้านี้ผมได้เรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทยติดต่อกันสามชั่วโมง

2. 我 才 聽 了 兩 次 張 老 師 的 課 。

Wǒ cái tīngle liǎngcì Zhānglǎoshīde kè.

ผม แค่ ได้ฟัง สองครั้ง อาจารย์จาง - ของ วิชา

ผมได้ฟังวิชาของอาจารย์จางแค่สองครั้ง

3. 他 爸 爸 已 經 給 他 買 來 一 輛 新

Tā bàba yǐjīng gěi tā mǎilái yíliàng xīn

車 。

chē.

เขา พ่อ ได้ ให้ เขา ซื้อ มา หนึ่ง คัน ใหม่ รถ
พ่อเขาได้ซื้อรถใหม่มาให้เขาคันหนึ่ง

4. 我 已 經 給 張 明 送 去

Wǒ yǐjīng gěi Zhāng Míng sòngqù

兩 張 賀 年 片 。

liǎngzhāng hènianpiàn.

ผม ได้ ให้ จางหมิง ส่ง ไป สองใบ ส.ค.ส.

ผมได้ส่ง ส.ค.ส. ไปให้จางหมิงสองใบ

จะเห็นได้ว่า ในประโยคตัวอย่างที่ 1 และ 2 มีคำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม อยู่หลังคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามจะอยู่

หลังคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อีกที่หนึ่ง

ในประโยคตัวอย่างที่ 3 และ 4 มีคำกริยาที่เป็นคำขยายอยู่หลัง
คำกริยาที่ถูกขยาย คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามจะอยู่หลังคำกริยา
ขยายอีกที่หนึ่ง

3. คำขยายคำกริยา

คำกริยา คำขยายคำนามที่เป็นกรรม คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำกริยาที่
เป็นคำกริยา

คำกริยาขยายที่บอก

ทิศทาง อาจจะมีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

ตัวอย่าง

1. 張 明 給 丁 力 捎 了 一 封

Zhāng Míng gěi Dīng Lì shāole yìfēng

信 來 。

xìn lái.

จางหมิง ถึง กิ่งลี่ ฝาก หนึ่งฉบับ จกหมาย มา
จางหมิงฝากจกหมายมาถึงกิ่งลี่ฉบับหนึ่ง

2. 丁 力 給 張 華 送 了 一 本

Dīng Lì gěi Zhāng Huá sòngle yìběn

書 去 。

shū qu.

กิ่งลี่ ให้ จางหวา ส่ง หนึ่งเล่ม หนังสือ ไป
กิ่งลี่ส่งหนังสือไปให้จางหวา เล่มหนึ่ง

จะเห็นได้ว่า คำกริยา 來 lái "มา" ในประโยคตัวอย่างที่ 1
และ 去 qu "ไป" ในประโยคตัวอย่างที่ 2 อยู่หลังคำนามที่เป็นกรรมอีก
ที่หนึ่ง

5.2 ภาคแสดงที่มีคำขยายคำกริยา และคำขยายคำนามที่เป็นกรรม
ในภาษาไทย

ภาคแสดงที่มีคำขยายคำกริยา และคำขยายคำนามที่เป็นกรรม
ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

5.2.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และคำขยายคำกริยา
โดยไม่ปรากฏคำนามเป็นกรรม

คำที่ใช้ขยายคำกริยาในภาคแสดงของประโยคความเดียว
ในภาษาไทย ที่ไต่กล่าวมามีทั้งหมด 6 ชนิด ได้แก่ 1. คำบุพบท + คำนาม
2. คำวิเศษณ์ 3. คำคุณศัพท์ 4. คำกริยา 5. คำเลียนเสียง 6. คำบอก-
จำนวน + คำลักษณนาม

คำนามอาจจะมาพบปรากฏร่วมกับคำในบางกรณี
คำบุพบทนั้นไม่เคยปรากฏลำพัง คำลักษณนามก็จะปรากฏร่วมกับคำบอกจำนวนเสมอ
ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงไม่นับคำบุพบท และคำลักษณนามเป็นคำขยายคำกริยาชนิดหนึ่ง
ต่างหาก

ในประโยคความเดียวทั่ว ๆ ไปของภาษาไทย ผู้วิจัย
ก็ไม่ค่อยได้พบภาคแสดงที่มีคำขยายจำนวนมากปรากฏร่วมกับคำกริยา ส่วนใหญ่
จะมีคำขยายเพียง 1 , 2 หรือ 3 ชนิด ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงจำกัดขอบเขตการศึกษาว่า
จะศึกษาเฉพาะภาคแสดงที่มีคำขยายคำกริยา 1 ชนิด 2 ชนิด และ 3 ชนิด
เช่นเดียวกับภาษาจีน

รายละเอียดมีดังนี้

5.2.1.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และ
คำขยายคำกริยา 1 ชนิด

ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และ
คำขยายคำกริยา 1 ชนิด ไต่กล่าวไว้ในบทที่ 3 และบทที่ 4 แล้ว คำที่ใช้

ขยายคำกริยา ซึ่งมีอยู่ 6 ชนิดนั้น มีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำกริยา คำวิเศษณ์ มีตำแหน่งอยู่หน้า และหลัง

และหลังคำกริยา คำกริยาที่ใช้ขยาย มีตำแหน่งอยู่หน้า

คำกริยา คำคุณศัพท์ มีตำแหน่งอยู่หน้า และหลัง

อยู่หลังคำกริยา คำเลียนเสียง มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่ง

คำกริยา คำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หลัง

ตัวอย่าง

1. นกตัวนี้เกือบตาย
2. ออกป่วยบ่อย
3. เด็กคนนี้ตั้งใจเรียน
4. น่องนอนคว่ำ
5. เขาฉลาดทุก
6. เขาเดินเร็ว
7. เต็ก ๆ หัวเราะคิกคัก
8. อ้อยเวียน 3 คาบ
9. ปลาตายเพราะยาพิษ

ในตัวอย่างข้างต้น ประโยคแรกมีคำขยายเป็นคำวิเศษณ์ มีตำแหน่ง

*
 อยู่หน้าคำกริยา ประโยคที่ 2 มีคำขยายเป็นคำวิเศษณ์เหมือนกัน แต่มีตำแหน่ง
 อยู่หลังคำกริยา* ประโยคที่ 3 มีคำขยายเป็นคำกริยา มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา
 ที่ถูกขยาย ประโยคที่ 4 มีคำขยายเป็นคำกริยาเหมือนกัน แต่มีตำแหน่งอยู่หลัง
 คำกริยา ประโยคที่ 5 มีคำขยายเป็นคำคุณศัพท์ มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา
 ประโยคที่ 6 มีคำขยายเป็นคำคุณศัพท์เหมือนกัน แต่มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา**
 ประโยคที่ 7 มีคำขยายเป็นคำเปลี่ยนเสียง มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา ประโยคที่
 8 มีคำขยายเป็นคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา
 ประโยคที่ 9 มีคำขยายเป็นคำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

5.2.1.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และ
 คำขยายคำกริยา 2 ชนิด

ภาคแสดงที่มีคำ 2 ชนิดขยายคำกริยา ใน
 ประโยคความเดียวของภาษาไทย เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะการปรากฏดังนี้

5.2.1.2.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
 คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

* "คำวิเศษณ์" ในประโยคตัวอย่างทั้ง 2 ประโยคนั้นก็ไวยากรณ์
 บางคนอาจจะถือเป็นคำชนิดอื่น และเรียกชื่อต่าง ๆ กัน รายละเอียดดู
 "ชนิดของคำที่ใช้ในการวิจัย" ในบทที่ 1

** คำคุณศัพท์ขยายคำกริยา คนไทยทั่ว ๆ ไปอาจจะเห็นว่า เป็น
 คำวิเศษณ์คือ มองในแง่หน้าที่ของคำ

1. คำวิเศษณ์ คำกริยา

คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. เขาเกือบหกล้มหน้าห้องน้ำ

2. นิกกำลังวิ่งในสนาม

ในตัวอย่างข้างต้น คำวิเศษณ์ มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ส่วน
คำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา

2. คำกริยา คำวิเศษณ์

คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. น้ำเกือบอยู่บนเตา

2. ออยยืนอยู่ที่สนาม

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่คำวิเศษณ์อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

3. คำกริยา คำบุพบท +

คำนาม คำวิเศษณ์

ตัวอย่าง

1. สมชายเจ็บตรงหน้าอกบ่อย ๆ

2. อุกมทะเลาะกับเมียเรื่อย

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง
คำกริยา โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำวิเศษณ์

5.2.1.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

ค่ากริยา และคำขยายค่ากริยาที่เป็น ค่ากริยา คำบุพบท + คำนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. ค่ากริยาขยาย

ค่ากริยา คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. นิคแกลังโกรชกับน้อง
2. นอยแอมร้องไห้ที่โรงเรียน

ในตัวอย่างข้างต้น ค่ากริยาขยาย มีตำแหน่งอยู่หน้าค่ากริยา ส่วนคำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หลังค่ากริยา

2. ค่ากริยา ค่ากริยาขยาย

คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. น้องนอนคว่ำบนเตียง
2. เขาวิ่งไปที่สนาม

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายค่ากริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลังค่ากริยา โดยที่ค่ากริยาขยายอยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

3. ค่ากริยา คำบุพบท +

คำนาม ค่ากริยาขยาย

ตัวอย่าง

1. พี่หนีจากบ้านไป
2. เขาจบจากอเมริกา

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำกริยาขยาย

5.2.1.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำบุพบท

+ คำนาม คำคุณศัพท์

ตัวอย่าง

1. นิกพูคกับน้องอย่างอ่อนหวาน*
2. สมชายสนิทกับคนง่าย

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำคุณศัพท์

2. คำกริยา คำคุณศัพท์

คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. อ้อยหลับสบายเพราะฤทธิ์ยา
2. เขาพูคเพราะกับน้อง

* คำ "อย่าง" ปรากฏอยู่หน้าคำคุณศัพท์ กระจายละเอียดในบทที่ 3

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

5.2.1.2.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำบุพบท

+ คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. สมชายโกรธอุคมหลายครั้ง
2. นิคอยู่ที่โรงพยาบาลหลายวัน

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. คำกริยา คำบอกจำนวน

+ คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. อ้อยร้องไห้หลายครั้งกับพวกเรา
2. นิคค้างหลายวันที่บ้านเพื่อน

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้า คำบุพบท +
คำนาม

5.2.1.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และ คำขยายคำกริยา 3 ชนิด

ภาคแสดงที่มีคำ 3 ชนิด ขยายคำกริยา
ในประโยคความเดียวของภาษาไทย เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะการปรากฏดังนี้

5.2.1.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำวิเศษณ์ คำกริยา

คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. นิคต้องนอนที่โรงพยาบาลสอง อาทิตย์
2. สมชายเคยอยู่ที่อเมริกาสองปี

ในตัวอย่างข้างต้น คำวิเศษณ์ มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา คำบุพบท
+ คำนาม และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา โดยที่
คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. คำกริยา คำวิเศษณ์

คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. พวกเรานั่งอยู่ในห้องประชุมสองชั่วโมง
2. นิคพักผ่อนอยู่ที่ชายหาดสองอาทิตย์

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่ คำวิเศษณ์อยู่หน้า ตามหลังด้วย คำบุพบท + คำนาม
และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.2.1.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำกริยา คำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยาขยาย

คำกริยา คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. น้องตกใจร้องไห้ตอนกลางคืนทุกคืน
2. ผู้ชมชอบใจให้ร้องระหว่างการแสดงหลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำกริยาขยายมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ส่วน
อีก 2 ชนิดอยู่หลังคำกริยา โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม

2. คำกริยา คำบุพบท +
คำนาม คำกริยาขยาย คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. อาจารย์สุธีออกจากจุฬาฯ มาสิบห้าปี
2. เขามีนจากปักกิ่งมาทุกเดือน

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า ตามหลังด้วยคำกริยาขยาย
และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.2.1.3.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำบุพบท +
คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. เขาทำงานที่อเมริกาอย่างหนักสองปี
2. จ้อยนั่งในห้องสมุดเงียบ ๆ หลายชั่วโมง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง
คำกริยา โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า ตามหลังด้วยคำคุณศัพท์ และ
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. คำกริยา คำคุณศัพท์
คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. เขาทำงานอย่างหนักที่อเมริกาสองปี
2. อ้อยนั่งเงียบ ๆ ในห้องสมุดหลายชั่วโมง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่ คำคุณศัพท์อยู่หน้า ตามหลังด้วย คำบุพบท + คำนาม
และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

3. คำกริยา คำคุณศัพท์

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. เขาทำงานอย่างหนักสองปีต่ออเมริกา
2. อ้อยนั่งเงียบ ๆ หลายชั่วโมงในห้องสมุด

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า ตามหลังด้วย คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
และคำบุพบท + คำนาม

4. คำกริยา คำบุพบท +

คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์

ตัวอย่าง

1. เขาทำงานที่อเมริกาสองปีอย่างหนัก
2. นิตนั่งในห้องสมุดหลายชั่วโมงเงียบ ๆ

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า ตามหลังด้วย คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม และคำคุณศัพท์

5. คำกริยา คำบอกจำนวน

+ คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. เขาทำงานสองปีอย่างหนักที่อเมริกา
2. ออยนั่งหลายชั่วโมงเงียบ ๆ ในห้องสมุด

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้า ตามหลังด้วย
คำคุณศัพท์ และคำบุพบท + คำนาม

5.2.1.3.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำคุณศัพท์ คำเสียงเสียง คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำกริยา คำคุณศัพท์

คำเสียงเสียง คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. ลมพัดแรงหวิคหวิวหลายชั่วโมง
2. เขากรนคังครอก ๆ ทั้งคืน

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำกริยา โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า ตามหลังด้วยคำเสียงเสียง และ
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม
และคำขยายคำกริยา

คำนามที่เป็นกรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาในบทที่ 4 แล้ว
อันที่จริงกรรมนั้น มีทั้งกรรมตรง และกรรมรอง แต่ในบทนี้ผู้วิจัยจะศึกษา

เฉพาะภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม 1 และคำขยายคำกริยา

5.2.2.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 1 ชนิด

ภาคแสดงที่มีคำ 1 ชนิดขยายคำกริยา และมีคำนามที่เป็นกรรมปรากฏร่วมด้วย เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะการปรากฏดังนี้

5.2.2.1.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำวิเศษณ์

ตัวอย่าง

1. นิคเคยเรียนภาษาจีน
2. ผมพบนิคม้อย

ในตัวอย่างข้างต้น คำวิเศษณ์ในประโยคที่ 1 มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา คำวิเศษณ์ ในประโยคที่ 2 มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

5.2.2.1.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำกริยาที่เป็นคำกริยา

คำกริยา 2 คำที่ปรากฏร่วมกันในประโยคความเดียว คำหนึ่งจะทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลัก อีกคำหนึ่งทำหน้าที่เป็นคำกริยาขยาย ทั้งที่ไต่กล่าวแล้วในข้อ 3.2.3 ในกรณีที่มีคำนามที่เป็นกรรมปรากฏอยู่หลังคำกริยาหลัก คำกริยาขยายที่มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยาหลักนั้น จะต้องปรากฏอยู่หลังคำนามอีกทีหนึ่ง ส่วนคำกริยาขยายที่มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยาหลัก จะปรากฏอยู่หน้าคำกริยาหลักเสมอ ไม่ว่าภาคแสดงนั้นจะมีคำนามเป็นกรรมอยู่ด้วยหรือไม่

ตัวอย่าง

1. นิกชื่อชนมมา
2. เขาคังใจทำงาน

ในตัวอย่างข้างต้น คำกริยาขยายในประโยคที่ 1 มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนามที่เป็นกรรม คำกริยาขยายในประโยคที่ 2 มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา
หลัก

5.2.2.1.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำกริยาที่เป็นคำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์ที่ขยายคำกริยา
ไต่กล่าวถึงในข้อ 3.2.4 แล้ว ในกรณีที่มีกรรมปรากฏร่วมด้วย คำคุณศัพท์ที่มี
ตำแหน่งอยู่หลังคำกริยานั้น จะต้องอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรมอีกทีหนึ่ง

ตัวอย่าง

1. นิกวากรูปเก็ง
2. อ้อยพุกภาษาจีนเพราะ

จะเห็นได้ว่า คำคุณศัพท์ที่ขยายคำกริยา ในประโยคตัวอย่าง
ข้างกล่าว มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

5.2.2.1.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำกริยาที่เป็น คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม

คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม ที่ขยายคำกริยานั้น ผู้วิจัยไต่กล่าวไว้แล้วในข้อ 3.2.5 ว่า
มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา ในกรณีที่มีกรรมปรากฏอยู่หลังคำกริยา คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม จะอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรมอีกทีหนึ่ง คำบอกจำนวนที่ปรากฏใน

ภาคแสดงดังกล่าวนี้ จะมีทั้งค่าบอกจำนวนนับ และค่าบอกลำดับที่

ตัวอย่าง

1. แม่ที่น้องสามที่
2. อ้อยตามปัญหาครึ่งเดียว

ในตัวอย่างข้างต้น ค่าบอกจำนวนในประโยคแรก เป็นค่าบอกจำนวนนับ ค่าบอกจำนวนในประโยคที่ 2 เป็นค่าบอกลำดับที่

5.2.2.1.5 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
 คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม
 ภาคแสดงดังกล่าวมี

ตัวอย่างดังนี้

1. นิกเรียนปริญญาโทที่อเมริกา
2. อ้อยเล่นบิงปองกับตุ้ย

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หลัง
 คำนามที่เป็นกรรม

5.2.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนาม
 ที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 2 ชนิด

ภาคแสดงที่มีคำ 2 ชนิด ขยายคำกริยา
 และมีคำนามที่เป็นกรรมปรากฏร่วมด้วย เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะดังนี้

5.2.2.2.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
 คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำวิเศษณ์ คำบุพบท
 + คำนาม

ภาคแสดงกึ่งกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำวิเศษณ์ คำกริยา

คำนามที่เป็นกรรม คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. นิคเคยเรียนภาษาจีนในวิทยาลัยพาณิชย์
2. คุณควรพิมพ์รายงานที่ห้องทำงาน

ในตัวอย่างข้างต้น คำวิเศษณ์มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา คำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. นิคเขียนวิทยานิพนธ์อยู่ในห้องสมุด
2. ผมพบนิคม้อย ๆ ที่คณะอักษรฯ

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำวิเศษณ์อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

3. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์

ตัวอย่าง

1. ผมเจอะนิกที่จุฬาฯ บ่อย ๆ
2. คณะเราส่งหนังสือจากร้านนานมีบ่อย

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำวิเศษณ์

5.2.2.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม
คำคุณศัพท์

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์

ตัวอย่าง

1. น้อยถกปัญหากับผมอย่างยืดยาว
2. โฆษกแถลงข่าวกับสื่อมวลชนอย่างชัดเจน

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำคุณศัพท์

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. นิคก็งมีคอย่างรวคเร็วจากสมชวย
2. ออยเรียนภาษาอังกฤษอย่างหนักเพื่ออนาคต

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

5.2.2.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. นิคคอยเพื่อนที่สถานีรถไฟหลายชั่วโมง
2. สมชายขอเงินจากอูมหลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. ผมพบนิคสองครั้งที่ปักกิ่ง
2. นิคเรียนภาษาอังกฤษสองปีที่อเมริกา

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง
คำนามที่เป็นกรรม โดยที่ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้า คำบุพบท +
คำนาม

5.2.2.2.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำอธิบาย คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมีลักษณะ

การปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำนามที่เป็น

กรรม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

- 1. อาจารย์ตรวจรายงานอย่างละเอียดหลายครั้ง
- 2. นิคณิกมวยเงินอย่างชยันสามเดือน

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง คำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์

ตัวอย่าง

- 1. อาจารย์ตรวจรายงานหลายครั้งอย่างละเอียด
- 2. กรรมการพิจารณาโครงการหลายครั้งอย่างรอบคอบ

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง คำนามที่เป็นกรรม โดยที่ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้าคำคุณศัพท์

5.2.2.2.5 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม- และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำกริยา คำบุพบท+ คำนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการ ปรากฏดังนี้

1. คำกริยาขยาย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำบุพบท + คำนาม
ตัวอย่าง

1. เขาแอบเขียนจดหมายถึงคนรัก
2. อ้อยตั้งใจฝากมวยเงินกับอาแป๊ะ

ในตัวอย่างข้างต้น คำกริยาขยายมีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ส่วน
คำบุพบท + คำนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำกริยาขยาย คำบุพบท + คำนาม
ตัวอย่าง

1. ทีม ก ชิงแชมป์มาจากทีม ข
2. อารีได้ทุนมาจากรัฐบาลไทย

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง
คำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำกริยาขยายอยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

3. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบุพบท + คำนาม คำกริยาขยาย
ตัวอย่าง

1. จิมส่ง ส.ค.ส. จากปักกิ่งมา
2. สมาคมฟุตบอลเชิญโค้ชจากเยอรมันมา

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้าคำกริยา

5.2.2.2.6 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำคุณศัพท์ คำเลี่ยนเสียง
ตัวอย่าง

1. คลื่นซัดฝั่งคังซ่า ๆ
2. ยามเคาะประตูนิกังปัง ๆ ๆ

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง
คำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้าคำเลี่ยนเสียง

5.2.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่
เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 3 ชนิด

ภาคแสดงที่มีคำ 3 ชนิดขยายคำกริยา และ
มีคำนามที่เป็นกรรมปรากฏร่วมด้วย เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะดังนี้

5.2.2.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็นคำวิเศษณ์ คำบุพบท +
คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมีลักษณะ
การปรากฏดังนี้

คำวิเศษณ์ คำกริยา
คำนามที่เป็นกรรม คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. เขาเคยเรียนสเปนที่จุฬาฯ สองปี
2. นิคได้เล่นสเกตกัมบ็องหลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำวิเศษณ์มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา ส่วน

คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.2.2.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยาที่เป็น คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. เด็ก ๆ เล่นเกมที่โรงเรียนอย่างสนุกสนานสองชั่วโมง
2. อาจารย์อธิบาย "กลอนแปด" ให้เราอย่างละเอียดหลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า ตามหลังด้วย คำคุณศัพท์ และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. เขาปรึกษาโครงการอย่างละเอียดกับหัวหน้าภาคหลายชั่วโมง
2. เด็ก ๆ เล่นเกมอย่างสนุกสนานที่โรงเรียนหลายชั่วโมง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า ตามหลังด้วย คำบุพบท + คำนาม

และคำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม

3. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม คำคุณศัพท์

ตัวอย่าง

1. เขาปรึกษาโครงการกับหัวหน้าภาคหลายชั่วโมงอย่าง

ละเอียด

2. เด็ก ๆ เล่นเกมที่โรงเรียนหลายชั่วโมงอย่างสนุกสนาน

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า ตามด้วย
คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม และคำคุณศัพท์

4. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. ผมปรึกษาโครงการอย่างละเอียดหลายชั่วโมงกับหัวหน้าภาค

2. เด็ก ๆ เล่นเกมอย่างสนุกสนานหลายชั่วโมงที่โรงเรียน

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง
คำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า ตามหลังด้วย คำบอกจำนวน +
คำลักษณะนาม และคำบุพบท + คำนาม

5.2.2.3.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

ค่ากริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายค่ากริยาที่เป็น ค่าบุพบท + คำนาม
ค่ากริยา ค่าบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

ค่ากริยา คำนามที่เป็น

กรรม ค่าบุพบท + คำนาม ค่ากริยาขยาย ค่าบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. ผมเรียนภาษาไทยกับอาจารย์สุชีมาสยามเดือน
2. คนร้ายปล้นทองจากร้านทองไปหลายครั้ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายค่ากริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่ ค่าบุพบท + คำนาม อยู่หน้า ตามหลังด้วย
ค่ากริยาขยาย และค่าบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยค่ากริยา คำนามที่เป็นกรรม
และคำขยายคำนาม

ในบทที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาค่าที่ปรากฏร่วมกับคำนาม ซึ่ง
นักไวยากรณ์เห็นว่า เป็นค่าที่ใช้ขยายคำนาม แต่คำนามที่ปรากฏในบทที่ 2 นั้น
ไม่มีค่ากริยาปรากฏร่วมด้วย

ในบทนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า เมื่อคำนามปรากฏร่วม
กับค่ากริยาในภาคแสดง และทำหน้าที่เป็นกรรม ค่าที่ใช้ขยายคำนามจะมีชนิดใด
และมีลักษณะการปรากฏเป็นอย่างไร

ค่าชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ขยายคำนามในภาคแสดงที่ได้อธิบาย
มาแล้ว มีทั้งหมด 4 ชนิด ได้แก่ 1. ค่าบุพบท + คำนาม

2. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม 3. คำคุณศัพท์ 4. คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์ที่ขยายคำนามที่เป็นกรรมเป็นคำนิยมวิเศษณ์
คือคำ นี้ นั้น โน้น เมื่อขยายคำนามที่เป็นกรรม อาจจะมีคำลักษณนาม
ปรากฏร่วมด้วยก็ได้

คำสรรพนามจะแทนที่คำนามที่อยู่หลังคำบุพบทได้เหมือน
เดิม แต่เมื่อขยายคำนามที่เป็นกรรม คำสรรพนามในภาษาจีนปรากฏร่วมกับ
คำลักษณนามได้ด้วย ผู้วิจัยจึงจัดคำสรรพนามเป็นคำชนิดหนึ่งต่างหาก ในภาษาไทย
ก็จะจัดคําทภาษาจีน สรุปแล้ว คำที่ขยายคำนามที่เป็นกรรมมีดังนี้ 1. คำบุพบท +
คำนาม 2. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม 3. คำคุณศัพท์ 4. คำลักษณนาม
คำวิเศษณ์ 5. คำบุพบท + คำสรรพนาม

คำบุพบทที่นำหน้าคำนาม หรือ คำสรรพนาม ใน
บางกรณีอาจจะมีปรากฏ และในบางกรณีอาจจะมีคำบุพบทปรากฏ

คำชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นกรรมนี้ ผู้วิจัยก็
จะศึกษาเป็น 1 ชนิด 2 ชนิด และ 3 ชนิด เช่นเดียวกับคำที่ใช้ขยายคำกริยา

5.2.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนาม
ที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 1 ชนิด

ภาคแสดงที่คำ 1 ชนิด ขยายคำนามที่เป็น
กรรม เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะดังนี้

5.2.3.1.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบุพบท + คำนาม*

ตัวอย่าง

1. นิคสวมแว่นพลาสติก

* เกี่ยวกับเรื่องการปรากฏของคำบุพบท ภาษาไทยก็มีลักษณะเช่นเดียวกับ
ภาษาจีน ซึ่งในบางกรณีจะปรากฏหรือไม่ก็ได้ และบางกรณีจะปรากฏไม่ได้ ผู้วิจัย
ก็จะไม่ศึกษาละเอียด (ดูเชิงอรรถในหน้า 160)

2. จิมเขียนบทความเกี่ยวกับไวยากรณ์

คำนามที่ไ้ขยายคำนามอื่นนั้น ในบางกรณีจะมีคำบุพบทนำหน้า ในบางกรณีก็ไม่มีคำบุพบทนำหน้า ก็จะเห็นได้ว่า คำขยายที่เป็นคำนามในประโยคตัวอย่างที่ 1 ไม่มีคำบุพบทนำหน้า คำขยายที่เป็นคำนามในประโยคตัวอย่างที่ 2 มีคำบุพบทนำหน้า

คำบุพบท + คำนาม ที่ไ้ขยายคำนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่ถูกขยาย

5.2.3.1.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำนามที่เป็น คำบุพบท + คำสรรพนาม
ตัวอย่าง

1. สมชายรักน้องชายเขา
2. บ้านหลังนี้เป็นบ้านของผม

ในตัวอย่างข้างต้น คำบุรุษสรรพนามที่ไ้ขยายคำนาม อาจจะมีคำบุพบท "ของ" นำหน้าหรือไม่ก็ได้ คำบุพบท คำสรรพนาม ที่ไ้ขยายคำนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม

5.2.3.1.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำนามที่เป็น คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
ตัวอย่าง

1. ผมเขียนจดหมายสองฉบับ
2. สมชายซื้อรถคันหนึ่ง
3. ผมเรียนภาษาอังกฤษเล่มที่ 2

จะเห็นได้ว่า คำบอกจำนวนที่ขยายคำนาม มีทั้งคำบอกจำนวนนับ

และคำบอกเล่าที่

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ที่ขยายคำนาม มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนาม

5.2.3.1.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็นคำคุณศัพท์

ตัวอย่าง

1. น้อยรักคนชื้อ
2. จิมสวมแว่นดำ

จะเห็นได้ว่า คำคุณศัพท์ที่ขยายคำนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม

5.2.3.1.5 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำลักษณนาม +
คำวิเศษณ์

ตัวอย่าง

1. นิกชอบเสื้อตัวนั้น
2. อ้อยรับผิดชอบโครงการนี้

ในตัวอย่างข้างต้น คำวิเศษณ์ คือ คำนิยมวิเศษณ์ ในประโยคที่ 1
มีลักษณนามปรากฏร่วมกับคำวิเศษณ์ แต่ประโยคที่ 2 ไม่มีคำลักษณนามปรากฏ
คำนิยมวิเศษณ์ที่ขยายคำนาม จะมีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่ถูกขยาย
ไม่ว่าจะมีคำลักษณนามปรากฏร่วมด้วยหรือไม่

5.2.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 2 ชนิด

ภาคแสดงที่มีคำ 2 ชนิด ขยายคำนามที่เป็นกรรม เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะดังนี้

5.2.3.2.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. สมชายมีรถเล็กสองคัน
2. นิกตูกวางวัลใหญ่สามงวอก

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง คำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.2.3.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มี ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. ผมเรียนวิชาเกี่ยวกับวรรณคดีสองวิชา
2. ผมซื้อกระเป๋าหนังใบหนึ่ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง คำนาม โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำบุพบทที่อยู่หน้าคำนามนั้น ในบางกรณีอาจจะไม่มีปรากฏ เช่น ประโยคที่ 1 และบางกรณีอาจจะปรากฏหรือไม่ก็ได้ เช่น ประโยคที่ 2*

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

ตัวอย่าง

1. ผมอ่านหนังสือสองเล่มเกี่ยวกับวรรณคดี
2. เขาเขียนบทความสองบทเกี่ยวกับไวยากรณ์

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง คำนาม โดยที่คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้า คำบุพบท + คำนาม

เป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อคำบุพบท + คำนาม อยู่หลัง คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบทนั้นจะปรากฏเสมอ

5.2.3.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบุพบท + คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำนามที่ เป็นกรรม คำบุพบท + คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. ผมยืมหนังสือของเขาหลายเล่ม
2. สมชายรู้จักเพื่อนของผมสองคน

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง

* ดูเชิงอรรถหน้า 106

คำนาม โดยที่ คำบุพบท + คำนาม อยู่หน้า คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
 คำบุพบทที่อยู่หน้าคำสรรพนามนั้น อาจจะปรากฏหรือไม่ก็ได้

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำสรรพนาม

ตัวอย่าง

1. สมชายรู้จักเพื่อนสองคนของผม

2. ผมยืมหนังสือหลายเล่มของเขา

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลัง
 คำนาม โดยที่ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้า คำบุพบท + คำสรรพนาม

เป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อคำบุพบท + คำสรรพนาม อยู่หลัง
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบทนั้นจะปรากฏเสมอ

5.2.3.2.4 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบอกจำนวน +
 คำลักษณนาม คำนิยมพิเศษ

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำกริยา คำนามที่เป็น
 กรรม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนิยมพิเศษ

ตัวอย่าง

1. ผมรู้จักอาจารย์สองคนนี้

2. นิคชอบบ้านสองหลังนั้น

จะเห็นได้ว่า คำขยายคำนามทั้ง 2 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม โดยที่ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม อยู่หน้าคำนามวิเศษณ์

5.2.3.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 3 ชนิด

คำ 3 ชนิดที่ขยายคำนามที่เป็นกรรม เท่าที่รวบรวมได้ มีลักษณะดังนี้

5.2.3.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าว มีลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. สมชายซื้อบ้านไม้เก่า ๆ หลังหนึ่ง
2. บริษัทเรารับพนักงานบัญชีใหม่คนหนึ่ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม โดยที่คำนามอยู่หน้า ตามหลังด้วยคำคุณศัพท์ และ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

จะเห็นได้ว่า คำนามที่ใช้ขยายในประโยคตัวอย่างข้างต้น จะมีคำบุพบทปรากฏไม่ได้

2. คำกริยา คำนามที่

เป็นกรรม คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. นิคซื้อรถเก่า ๆ ของเพื่อนคันหนึ่ง
2. สมชายแข่งห้องเก่าของเพื่อนสองห้อง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า ตามหลังด้วย คำบุพบท + คำนาม และ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท มีปรากฏในประโยคตัวอย่างที่ 2

5.2.3.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็นคำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงดังกล่าวมี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำกริยา คำนามที่เป็น

กรรม คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. นิคซื้อรถเก่าของผมนคันหนึ่ง
2. ผมเช่าห้องเล็ก ๆ ของเขาห้องหนึ่ง

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำนามทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม โดยที่คำคุณศัพท์อยู่หน้า ตามหลังด้วย คำบุพบท + คำสรรพนาม และ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท มีปรากฏในประโยคตัวอย่างที่ 2

5.2.3.3.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วย

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนามที่เป็น คำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนิยมวิเศษณ์

ภาคแสดงดังกล่าว มี

ลักษณะการปรากฏดังนี้

คำกริยา คำนามที่เป็น
กรรม คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนิยมวิเศษณ์

ตัวอย่าง

1. ผมชอบหนังสือเกี่ยวกับดาราศาสตร์สองเล่มนี้
2. ผมรู้จักเจ้าหน้าที่กองทะเบียนสองคนนั้น

ในตัวอย่างข้างต้น คำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิด มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนาม โดยที่คำนามอยู่หน้า ตามด้วย คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
และคำนิยมวิเศษณ์

คำบุพบทปรากฏหน้าคำนาม ในประโยคตัวอย่างที่ 1 แต่ไม่ปรากฏ
ในประโยคตัวอย่างที่ 2

5.2.4 ภาคแสดงที่มีคำกริยากับคำที่ขยายคำกริยา คำนามที่
เป็นกรรมกับคำขยายคำนามที่เป็นกรรมปรากฏร่วมกัน

ในภาคแสดงประโยคความเดียวของภาษาไทย เมื่อ
คำกริยา และคำที่ขยายคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำที่ขยายคำนามที่
เป็นกรรมปรากฏร่วมกันแล้ว มีลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำขยายคำกริยา

คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำกริยา

ตัวอย่าง

1. ผมเคยกินอาหารญี่ปุ่นที่มานูญครองบ่อย
2. เราได้อภิปรายเรื่องสั้นเกี่ยวกับชีวิตชาวนาสองเรื่องกับ
ผู้เขียนเองหลายครั้ง

คำขยายคำกริยาที่มีตำแหน่งอยู่หน้าคำกริยา จะอยู่หน้าคำกริยาเสมอ
คำขยายคำกริยาที่มีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา จะมีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม
ส่วนคำขยายคำนามที่เป็นกรรม มีตำแหน่งอยู่หลังคำนามที่เป็นกรรม

จะเห็นได้ว่า ในประโยคตัวอย่างที่ 1 คำขยายคำกริยาที่อยู่หน้า
คำกริยา คือ คำวิเศษณ์ คำขยายคำกริยาที่อยู่หลังคำกริยาหลักมี 2 ชนิด คือ คำบุพบท
+ คำนาม และคำวิเศษณ์ คำขยายคำนามที่เป็นกรรม คือ คำนาม มีตำแหน่งอยู่
หลังคำนามที่เป็นกรรม ในประโยคตัวอย่างที่ 2 คำขยายคำกริยาที่อยู่หน้าคำกริยา
คือ คำวิเศษณ์ คำขยายคำกริยา ที่อยู่ท้ายประโยคมี 2 ชนิด คือ คำบุพบท +
คำนาม และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำขยายคำนามที่เป็นกรรม คือ
คำบุพบท + คำนาม และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม มีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม
ที่เป็นกรรม

2. คำขยายคำกริยา
คำกริยา คำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำกริยา
คำขยายกรรมที่เป็น คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ตัวอย่าง

1. ผมได้ซื้อหนังสือเรื่องสั้นของ ชาคิ กอบจิตติ มาสามเล่ม
2. นิคได้เช่าบ้านไม้เล็ก ๆ ไว้สองหลัง

เท่าที่พบ คำขยายคำนามที่เป็นกรรม มีคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
ปรากฏอยู่ท้ายประโยคด้วย ซึ่งอยู่หลังคำขยายคำกริยาอีกที

5.3 การศึกษาเปรียบเทียบภาคแสดงที่มีคำขยายคำกริยา และคำขยายคำนามที่เป็นกรรมของภาษาจีนและภาษาไทย

ภาคแสดงที่มีคำขยายคำกริยา และคำขยายคำนามที่เป็นกรรมของภาษาจีนและภาษาไทย ความที่ได้ศึกษามาแล้วข้างต้น อาจจะเปรียบเทียบได้ดังนี้

5.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และคำขยายคำกริยา โดยที่ไม่ปรากฏคำนามที่เป็นกรรม

คำขยายคำกริยาในภาคแสดง อาจมีเพียงชนิดเดียว หรือ ปรากฏพร้อมกัน 2 ชนิด หรือ 3 ชนิด

5.3.1.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และคำขยายคำกริยา 1 ชนิด

คำที่ใช้ขยายคำกริยา ในภาษาทั้งสองเหมือนกัน ได้แก่ 1. คำวิเศษณ์ 2. คำกริยา 3. คำคุณศัพท์ 4. คำเลียนเสียง 5. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม 6. คำบุพบท + คำนาม

ตำแหน่งการปรากฏของคำขยายดังกล่าวนี้ ภาษาจีนและภาษาไทยมีทั้งเหมือนกันและต่างกัน

คำขยายที่ภาษาจีนและภาษาไทย มีตำแหน่งการปรากฏเหมือนกัน คือ คำวิเศษณ์ คำกริยา และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม รายละเอียดดังนี้

คำวิเศษณ์

ในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำวิเศษณ์ คำกริยา
2. คำกริยา คำวิเศษณ์

คำกริยาขยาย

ในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยาขยาย คำกริยา

2. [คำกริยา] คำกริยาขยาย

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำขยายที่ภาษาจีนและภาษาไทย มีตำแหน่งการปรากฏต่างกัน คือ
คำเสียงสูง และคำบุพบท + คำนาม

คำเสียงสูง

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำเสียงสูง [คำกริยา]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] คำเสียงสูง

คำบุพบท + คำนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม

คำขยายที่ภาษาจีนและภาษาไทย มีตำแหน่งการปรากฏทั้งเหมือน
และต่างกัน คือ คำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำคุณศัพท์ [คำกริยา]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำคุณศัพท์ [คำกริยา]

2. [คำกริยา] คำคุณศัพท์

(รายละเอียดคคุณศัพท์ที่ 1)

5.3.1.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และ

คำขยายคำกริยา 2 ชนิด

คำขยายคำกริยา 2 ชนิด ที่ปรากฏร่วมกัน

ในภาคแสดงของทั้งสองภาษาคือ คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม, คำกริยาขยาย
คำบุพบท + คำนาม, คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ และคำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

นอกจากนี้ ยังมีคำขยายคำกริยา 2 ชนิด

ที่ปรากฏร่วมกันเฉพาะในภาษาจีน คือ คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำขยายคำกริยา 2 ชนิด ที่ปรากฏร่วมกัน

ในภาษาจีนและภาษาไทย มีความแตกต่างกันดังนี้

คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]

2. คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ [คำกริยา]

ภาคแสดงที่ประกอบคำกริยา และคำขยายคำกริยา 1 ชนิดโดยไม่ปรากฏคำนามเป็นกรรม

ตาราง 1

ภาษาจีน		ภาษาไทย	
ส่วนประกอบของภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ	ส่วนประกอบของภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ
1 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ ว.	คำ ว. คำ ก. คำ ก. คำ ว.	1 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ ว.	คำ ว. คำ ก. คำ ก. คำ ว.
2 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ ก.	คำ ก. ขยาย คำ ก. คำ ก. คำ ก. ขยาย	2 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ ก.	คำ ก. ขยาย คำ ก. คำ ก. คำ ก. ขยาย
3 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ ค.	คำ ค. คำ ก.	3 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ ค.	คำ ค. คำ ก. คำ ก. คำ ค.
4 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ สส.	คำ สส. คำ ก.	4 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ สส.	คำ ก. คำ สส.
5 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ จน. + สน.	คำ ก. คำ จน. + คำ สน.	5 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ จน. + สน.	คำ ก. คำ จน. + คำ สน.
6 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำบุพ. + คำ น.	คำ บุพ. + คำ น. คำ ก.	6 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำบุพ. + คำ น.	คำ ก. คำ บุพ. + คำ น.

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. [คำกริยา] คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม
2. [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์
3. คำวิเศษณ์ [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม

คำกริยา คำบุพบท + คำนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำกริยาขยาย คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]
2. คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำกริยาขยาย

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. คำกริยาขยาย [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม
2. [คำกริยา] คำกริยาขยาย คำบุพบท + คำนาม
3. [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำกริยาขยาย

คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ [คำกริยา]
2. คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์
2. [คำกริยา] คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม

คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏอยู่ลักษณะเดียว ดังนี้

คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน +

คำลักษณนาม

2. [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏอยู่ลักษณะเดียว ดังนี้

คำคุณศัพท์ [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาไทยไม่พบคำ 2 ชนิดนี้ปรากฏร่วมกัน

(รายละเอียดยกดูตารางที่ 2)

คำขยายคำกริยา 2 ชนิด หรือ 3 ชนิด อาจจะสรุปลักษณะการปรากฏได้อีกแง่หนึ่ง คือ พิจารณาว่าในตำแหน่งหน้าคำกริยาและหลังคำกริยาแต่ละตำแหน่งจะมีคำชนิดใดปรากฏได้บ้าง

เพื่อสะดวกแก่การบรรยาย ผู้วิจัยจะกำหนดตำแหน่ง โดยยึดคำกริยาเป็นหลัก ดังนี้

คำขยายคำกริยาที่อยู่หน้าคำกริยา			คำกริยา	คำขยายคำกริยาที่อยู่หลังคำกริยา		
ตำแหน่งที่ 3	ตำแหน่งที่ 2	ตำแหน่งที่ 1		ตำแหน่งที่ 1	ตำแหน่งที่ 2	ตำแหน่งที่ 3

ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และคำขยายคำกริยา 2 ชนิดโดยไม่ปรากฏคำนามเป็นกรรม

ตาราง 2

ภาษาจีน					ภาษาไทย				
ส่วนประกอบของภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ				ส่วนประกอบของภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ			
	คำ ว.	คำ บุพ. + คำ น.	คำ ก.			คำ ว.	คำ ก.	คำ บุพ. + คำ น.	คำ บุพ. + คำ น.
1 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ ว. คำบุพ. + คำ น.	คำ ว.	คำ บุพ. + คำ น.	คำ ก.		1 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ ว. คำบุพ. + คำ น.	คำ ว.	คำ ก.	คำ บุพ. + คำ น.	คำ บุพ. + คำ น.
	คำ บุพ. + คำ น.	คำ ว.	คำ ก.				คำ ก.	คำ ว.	คำ บุพ. + คำ น.
	คำ น.	คำ ว.	คำ ก.				คำ ก.	คำ บุพ. + คำ น.	คำ ว.
2 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ ก. คำบุพ. + คำ น.	คำ ก. ขยาย	คำ บุพ. + คำ น.	คำ ก.		2 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำ ก. คำบุพ. + คำ น.	คำ ก.	คำ ก.	คำ บุพ. + คำ น.	
		คำ บุพ. + คำ น.	คำ ก.	คำ ก. ขยาย			คำ ก.	คำ ก.	คำ บุพ. + คำ น.
	คำ บุพ. + คำ น.	คำ น.	คำ ก.				คำ ก.	คำ บุพ. + คำ น.	คำ ก. ขยาย
3 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำบุพ. + คำ น. คำ ค.	คำ บุพ. + คำ น.	คำ ค.	คำ ก.		3 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำบุพ. + คำ น. คำ ค.		คำ ก.	คำ บุพ. + คำ น.	คำ ค.
	คำ ค.	คำ บุพ. + คำ น.	คำ ก.				คำ ก.	คำ ค.	คำ บุพ. + คำ น.
4 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำบุพ. + คำ น. คำจน. + คำจน.		คำ บุพ. + คำ น.	คำ ก.	คำ จน. + คำ จน.	4 คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็นคำบุพ. + คำ น. คำจน. + คำจน.		คำ ก.	คำ บุพ. + คำ น.	คำ จน. + คำ จน.
		คำ น.	คำ ก.	คำ จน. + คำ จน.			คำ ก.	คำ จน. + คำ จน.	คำ บุพ. + คำ น.
คำ ก. และคำขยายคำ ก. ที่เป็น ค. คำจน. + คำจน.		คำ ค.	คำ ก.	คำ จน. + คำ จน.					

ไม่ว่าจะมีคำนามที่เป็นกรรพราวากฎร่วมด้วยหรือไม่ ผู้วิจัยจะกำหนดตำแหน่งของคำขยายคำกริยา ดังตารางข้างต้น

ตำแหน่งของคำขยายคำกริยา 2 ชนิด ในทั้งสองภาษาอาจสรุปตามข้อมูลที่ได้พบได้ดังนี้

ในภาษาจีน

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 3 ชนิด คือ คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ และ คำคุณศัพท์

ในตำแหน่งที่ 2 มี 4 ชนิด คือ คำวิเศษณ์ คำกริยา คำบุพบท + คำนาม และ คำคุณศัพท์

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หลังคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 2 ชนิด คือ คำกริยา และ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาไทย

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 2 ชนิด คือ คำวิเศษณ์ และ คำกริยา

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หลังคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 5 ชนิด คือ คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ คำกริยา คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในตำแหน่งที่ 2 มี 5 ชนิดเช่นเดียวกัน คือ คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ คำกริยา คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

5.3.1.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา และ

คำขยายคำกริยา 3 ชนิด

คำขยายคำกริยา 3 ชนิดที่ปรากฏร่วมกัน
ในภาคแสดงของทั้งสองภาษาคือ คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม และคำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

นอกจากนี้ ยังมีคำขยายคำกริยา 3 ชนิด
ที่ปรากฏร่วมกันเฉพาะในภาษาจีน คือ คำบุพบท + คำนาม คำเลียนเสียง
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และที่ปรากฏเฉพาะในภาษาไทย คือ คำคุณศัพท์
คำเลียนเสียง คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ [คำกริยา]

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำวิเศษณ์ [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. [คำกริยา] คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำกริยาขยาย คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำกริยาขยาย คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำกริยาขยาย
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำกริยาขยาย [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำกริยาขยาย
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏอยู่ลักษณะเดียวกันนี้

คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ [คำกริยา] คำบอกจำนวน
 + คำลักษณนาม

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 5 ลักษณะ ดังนี้

1. [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. [คำกริยา] คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

3. [คำกริยา] คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
 คำบุพบท + คำนาม

4. [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
 คำคุณศัพท์

5. [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม คำคุณศัพท์

คำบุพบท + คำนาม

คำบุพบท + คำนาม คำเลียนเสียง คำบอกจำนวน +

คำลักษณะนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำบุพบท + คำนาม คำเลียนเสียง [คำกริยา]

คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม

ในภาษาไทยไม่พบคำ 3 ชนิดนี้ปรากฏร่วมกันขยายคำกริยา

คำคุณศัพท์ คำเลียนเสียง คำบอกจำนวน + คำลักษณะนาม

ในภาษาจีนไม่พบคำ 3 ชนิดนี้ปรากฏร่วมกันขยายคำกริยา

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] คำคุณศัพท์ คำเลียนเสียง คำบอกจำนวน

+ คำลักษณะนาม

(รายละเอียดดูตารางที่ 3)

ส่วนตำแหน่งของคำขยายคำกริยาทั้ง 3 ชนิดในทั้งสองภาษา อาจจะสรุปตามข้อมูลที่พบได้ดังนี้

ในภาษาจีน

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 4 ชนิด คือ คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ และคำเลียนเสียง

ในตำแหน่งที่ 2 มี 3 ชนิด คือ คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำกริยาขยาย

ภาษาจีน					ภาษาไทย				
ส่วนประกอบของ ภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ				ส่วนประกอบของ ภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ			
	คำ ก. และคำขยาย คำ ก. ที่เป็นคำ ว. คำ พุท. + คำ น. คำ จน. + คำ สน.	คำ ว. คำ พุท.+ คำ น.	คำ พุท.+ คำ น. คำ ว.	คำ ก. คำ ก. คำ ก.		คำ จน.+ คำ สน. คำ สน.	คำ ก. และคำขยาย คำ ก. ที่เป็นคำ ว. คำ พุท. + คำ น. คำ จน. + คำ สน.	คำ ว. คำ ก. คำ ก.	คำ ก. คำ ก. คำ ก.
คำ ก. และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ ก. คำ พุท. + คำ น. คำ จน. + คำ สน.	คำ ก. ขยาย คำ พุท.+ คำ น.	คำ พุท.+ คำ น. คำ ก.	คำ ก. คำ ก. คำ ก.	คำ จน.+ คำ สน. คำ สน.	คำ ก. และคำขยาย คำ ก. ที่เป็นคำ ก. คำ พุท. + คำ น. คำ จน. + คำ สน.	คำ ก. ขยาย คำ ก.	คำ ก. คำ ก. คำ ก.	คำ พุท.+ คำ น. คำ พุท.+ คำ ก. คำ น.	คำ จน.+ คำ สน. คำ ก. คำ จน. คำ สน.
คำ ก. และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ พุท. + คำ น. คำ ก. คำ จน. + คำ สน.	คำ พุท.+ คำ น.	คำ ก. คำ ก.	คำ ก. คำ ก.	คำ จน.+ คำ สน. คำ สน.	คำ ก. และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ พุท. + คำ น. คำ ก. คำ จน. + คำ สน.	คำ ก. คำ ก. คำ ก. คำ ก.	คำ ก. คำ ก. คำ ก. คำ ก.	คำ พุท.+ คำ น. คำ ก. คำ ก. คำ พุท.+ คำ จน.+ คำ สน. คำ ก.	คำ จน.+ คำ สน. คำ สน. คำ ก. คำ จน.+ คำ สน. คำ ก. คำ น.
คำ ก. และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ พุท. + คำ น. คำ สส. คำ จน. + คำ สน.	คำ พุท.+ คำ น.	คำ สส. คำ สส.	คำ ก. คำ ก.	คำ จน.+ คำ สน. คำ สน.	คำ ก. และคำขยาย คำ ก. ที่เป็นคำ ก. คำ สส. คำ จน. + คำ สน.				
					คำ ก. และคำขยาย คำ ก. ที่เป็นคำ ก. คำ สส. คำ จน. + คำ สน.	คำ ก.	คำ ก.	คำ สส.	คำ จน. คำ สน.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หลังคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 2 ชนิด คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำกริยาขยาย

ในตำแหน่งที่ 2 มีชนิดเดียว คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาไทย

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 2 ชนิด คือ คำวิเศษณ์ และคำกริยา

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หลังคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 4 ชนิด คือ คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์
และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในตำแหน่งที่ 2 มี 5 ชนิด คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท +
คำนาม คำกริยาขยาย คำคุณศัพท์ และคำเลียนเสียง

ในตำแหน่งที่ 3 มี 3 ชนิด คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท +
คำนาม และคำคุณศัพท์

5.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และ
คำขยายคำกริยา

เมื่อมีคำนามที่เป็นกรรมปรากฏในภาคแสดง ผู้วิจัยก็ได้
ศึกษาคำขยายคำกริยาเป็น 1 ชนิด 2 ชนิด และ 3 ชนิดเช่นเดียวกัน

5.3.2.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่
เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 1 ชนิด

เมื่อมีคำนามที่เป็นกรรมปรากฏในภาคแสดง
ชนิดของคำที่ใช้ขยายคำกริยาของทั้งสองภาษาจะมี 5 ชนิดเหมือนกัน ได้แก่

1. คำวิเศษณ์ 2. คำกริยา 3. คำคุณศัพท์ 4. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
5. คำบุพบท + คำนาม

ตำแหน่งการปรากฏของคำขยายดังกล่าวนี้
ภาษาจีนและภาษาไทยมีทั้งเหมือนกันและต่างกัน

คำขยายที่ภาษาจีนและภาษาไทย มีตำแหน่ง
การปรากฏเหมือนกัน คือ คำกริยา

คำกริยา

ในภาษาจีนและภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำกริยาขยาย [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]
2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำกริยาขยาย

คำขยายที่ภาษาจีนและภาษาไทย มีตำแหน่งการปรากฏต่างกัน คือ
คำคุณศัพท์ และคำบุพบท + คำนาม

คำคุณศัพท์

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำคุณศัพท์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์

คำบุพบท + คำนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม

คำขยายที่ภาษาจีนและภาษาไทย มีตำแหน่งการปรากฏทั้งเหมือนกัน และต่างกัน คือ คำวิเศษณ์ และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำวิเศษณ์

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำวิเศษณ์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำวิเศษณ์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำวิเศษณ์

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

1. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

(รายละเอียดดูตารางที่ 4)

5.3.2.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 2 ชนิด

เมื่อมีคำนามที่เป็นกรรมปรากฏในภาคแสดง คำขยายคำกริยาที่ปรากฏร่วมกัน 2 ชนิด ในทั้งสองภาษา คือ คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม, คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์, คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม, คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำบุพบท + คำนาม คำกริยา

ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำกริยา 1 ชนิด

ตาราง 4

ภาษาจีน					ภาษาไทย				
ส่วนประกอบของภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ				ส่วนประกอบของภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ			
1 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ ว.	คำ ว.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม		1 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ ว.	คำ ว.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	
							คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ ว.
2 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ ก.	คำ ก. ขยาย	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม		2 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ ก.	คำ ก. ขยาย	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	
		คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ ก. ขยาย			คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ ก. ขยาย
3 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ ค.	คำ ค.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม		3 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ ค.		คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ ค.
4 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ จน.+ คำ ลน.	คำ จน.+ คำ ลน.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม		4 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ จน.+ คำ ลน.			คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ จน.+ คำ ลน.
		คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ จน.+ คำ ลน.			คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ ลน.
5 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำบุพ.+ คำ น.	คำ บุพ.+ คำ น.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม		5 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำบุพ.+ คำ น.			คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ บุพ.+ คำ น.

นอกจากนี้ ในภาษาไทย คำคุณศัพท์ และคำเลียนเสียง ยังปรากฏร่วมกันได้อีกด้วย

คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะดังนี้

1. คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]
[คำนามที่เป็นกรรม]
2. คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ [คำกริยา]
[คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 3 ลักษณะดังนี้

1. คำวิเศษณ์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท
+ คำนาม
2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำวิเศษณ์ คำบุพบท
+ คำนาม
3. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม
คำวิเศษณ์

คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะดังนี้

1. คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ [คำกริยา]
[คำนามที่เป็นกรรม]
2. คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]
[คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะดังนี้

1. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม
คำคุณศัพท์
2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์ คำบุพบท +
คำนาม

คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม [คำนามที่เป็นกรรม]
2. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม
[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏอยู่ลักษณะเดียวกันนี้

- คำคุณศัพท์ [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
[คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม คำคุณศัพท์

คำบุพบท + คำนาม คำกริยา

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 3 ลักษณะดังนี้

1. คำกริยาขยาย คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]
[คำนามที่เป็นกรรม]

2. คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำกริยาขยาย
[คำนามที่เป็นกรรม]

3. คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]
คำกริยาขยาย

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 3 ลักษณะดังนี้

1. คำกริยาขยาย [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]
คำบุพบท + คำนาม

2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำกริยาขยาย
คำบุพบท + คำนาม

3. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม
คำกริยาขยาย

คำคุณศัพท์ คำเลียนเสียง

ในภาษาจีนไม่พบคำ 2 ชนิดนี้ปรากฏร่วมกันขยายคำกริยา

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์ คำเลียนเสียง

(รายละเอียดดูตารางที่ 5)

ส่วนตำแหน่งของคำขยายคำกริยา 2 ชนิด ในทั้งสองภาษา อาจจะสรุปตามข้อมูลที่ได้พบดังนี้

ในภาษาจีน

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 3 ชนิด คือ คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ และ คำคุณศัพท์

ในตำแหน่งที่ 2 มี 5 ชนิด คือ คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำกริยา

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หลังคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 2 ชนิด คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และ คำกริยา

ในตำแหน่งที่ 2 มีชนิดเดียว คือ คำกริยา

ในระหว่างตำแหน่งที่ 1 และตำแหน่งที่ 2 มีคำนามที่เป็นกรรมปรากฏ อยู่ด้วย

ในภาษาไทย

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 2 ชนิด คือ คำวิเศษณ์ และคำกริยา

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หลังคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 คำขยายคำกริยามีปรากฏ 5 ชนิด คือ คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 2 มี 6 ชนิด คือ คำบุพบท + คำนาม คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำกริยา และคำเลียนเสียง

คำนามที่เป็นกรรรมมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา และอยู่หน้าคำขยายคำกริยา

5.3.2.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรรม และคำขยายคำกริยา 3 ชนิด

เมื่อมีคำนามที่เป็นกรรรมปรากฏในภาคแสดง คำขยายคำกริยาที่ปรากฏร่วมกัน 3 ชนิด ในทั้งสองภาษา คือ คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

นอกจากนี้ ในภาษาไทยยังมีคำบุพบท + คำนาม คำกริยาขยาย คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม ปรากฏร่วมกันได้ด้วย

คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา] คำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม [คำนามที่เป็นกรรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

คำวิเศษณ์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรรม] คำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 5 ลักษณะดังนี้

1. คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์ [คำกริยา]
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม [คำนามที่เป็นกรรรม]
2. คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม [คำกริยา]
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม [คำนามที่เป็นกรรรม]

3. คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
 คำคุณศัพท์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]
4. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม
 คำคุณศัพท์ [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]
5. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ คำบุพบท +
 คำนาม [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 4 ลักษณะดังนี้

1. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม
 คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์ คำบุพบท +
 คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
3. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์
4. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน
 + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

คำบุพบท + คำนาม คำกริยา คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนไม่พบคำ 3 ชนิดนี้ปรากฏร่วมกันขยายคำกริยา

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

- [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม คำกริยาขยาย
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ส่วนตำแหน่งของคำขยายคำกริยา 3 ชนิด ในทั้งสองภาษา อาจจะ
 สรุปตามข้อมูลที่ได้พบดังนี้

ในภาษาจีน

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มี 2 ชนิด คือ คำบุพบท + คำนาม และคำบอกจำนวน
+ คำลักษณนาม

ในตำแหน่งที่ 2 มี 4 ชนิด คือ คำวิเศษณ์ คำบุพบท + คำนาม คำคุณศัพท์
และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในตำแหน่งที่ 3 มี 2 ชนิด คือ คำบุพบท + คำนาม และคำคุณศัพท์

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หลังคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มีคำชนิดเดียว คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
คำขยายคำกริยาในตำแหน่งนี้จะอยู่หน้าคำนามที่เป็นกรรม

ในภาษาไทย

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หน้าคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 มีคำวิเศษณ์ชนิดเดียว

คำขยายคำกริยาที่ปรากฏอยู่หลังคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 1 คำขยายคำกริยามีปรากฏ 2 ชนิด คือ คำบุพบท + คำนาม
และคำคุณศัพท์

ในตำแหน่งที่ 2 มี 4 ชนิด คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์
คำบุพบท+ คำนาม และคำกริยา

ในตำแหน่งที่ 3 มี 3 ชนิด คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์
และคำบุพบท + คำนาม

คำนามที่เป็นกรรมมีตำแหน่งอยู่หลังคำกริยา และอยู่หน้าคำขยายคำกริยา

(รายละเอียดดูตารางที่ 6)

5.3.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม

คำขยายคำนามที่เป็นกรรม ผู้วิจัยก็ได้ศึกษาเป็น 1 ชนิด 2 ชนิด และ 3 ชนิดเช่นเกี่ยวกับคำขยายคำกริยา

5.3.3.1 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 1 ชนิด

ชนิดของคำที่ใช้ขยายคำนามที่เป็นกรรมของทั้งสองภาษามีเหมือนกัน 4 ชนิด ได้แก่ 1. คำนาม 2. คำสรรพนาม 3. คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม 4. คำคุณศัพท์

นอกจากนี้ ในภาษาไทยคำที่ใช้ขยายคำนามยังมี คำลักษณนาม + คำนิยมนิยาม อีกด้วย แต่ในภาษาจีนไม่มี เพราะ 这 zhè "นี่" 那 nà "นั่น" นั้น ในภาษาจีนถือเป็นคำนิยมนิยาม

คำที่ใช้ขยายคำนามเหล่านี้ ภาษาจีนและภาษาไทยมีตำแหน่งการปรากฏต่างกัน คือ ในภาษาจีนมีตำแหน่งอยู่หน้าคำนาม แต่ในภาษาไทยมีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม

(รายละเอียดกฎตารางที่ 7)

5.3.3.2 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 2 ชนิด

คำ 2 ชนิดที่ปรากฏร่วมกันใช้ขยายคำนามที่เป็นกรรม ในทั้งสองภาษา คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์, คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม และคำบุพบท + คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนำที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 1 ชนิด

ตาราง 7:

ภาษาจีน				ภาษาไทย			
ส่วนประกอบของภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ			ส่วนประกอบของภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ		
1 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ พุท. + คำ น.	คำ ก.	คำ พุท. + คำ น.	คำ น. ที่เป็นกรรม	1 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ พุท. + คำ น.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ พุท. + คำ น.
2 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ ส. + คำ จน.	คำ ก.	คำ ส. + คำ จน.	คำ น. ที่เป็นกรรม	2 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ พุท. + คำ ส.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ พุท. + คำ ส.
3 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ จน. + คำ จน.	คำ ก.	คำ จน. + คำ จน.	คำ น. ที่เป็นกรรม	3 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ จน. + คำ จน.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ จน. + คำ จน.
4 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ ค.	คำ ก.	คำ ค.	คำ น. ที่เป็นกรรม	4 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ ค.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ ค.
5				5 คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ จน. + คำ ว.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ จน. + คำ ว.

นอกจากนี้ ในภาษาไทย คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม ศัพท์นิยมพิเศษ ยังปรากฏร่วมกันขยายคำนามที่เป็นกรรมไค้อีกด้วย

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์

[คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน

+ คำลักษณนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะดังนี้

1. [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท +
คำนาม [คำนามที่เป็นกรรม]

2. [คำกริยา] คำบุพบท + คำนาม คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม คำนามที่เป็นกรรม

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะดังนี้

1. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม

คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏอยู่ลักษณะเดียวกันนี้

[คำกริยา] คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
[คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะดังนี้

1. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบุพบท + คำสรรพนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
คำบุพบท + คำสรรพนาม

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนิยมวิเศษณ์

ในภาษาจีนไม่พบคำ 2 ชนิดนี้ปรากฏร่วมกันขยายคำนาม

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
คำนิยมวิเศษณ์

(รายละเอียดกฎตารางที่ 8)

คำ 2 ชนิด หรือ 3 ชนิด ขยายคำนามที่เป็นกรรม อาจจะ
สรุปลักษณะการปรากฏได้อีกแห่งหนึ่ง คือ ทั่วๆ ไป ในตำแหน่งที่อยู่หน้า และหลังของ
ของคำนามที่เป็นกรรมแต่ละตำแหน่งจะมีคำขยายชนิดใดปรากฏไปบ้าง

ผู้วิจัยจะกำหนดตำแหน่งโดยยึดคำนามเป็นหลักดังนี้

ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 2 ชนิด

ตาราง 8

ภาษาจีน					ภาษาไทย				
ส่วนประกอบของภาคแสดง		ตำแหน่งการปรากฏ			ส่วนประกอบของภาคแสดง		ตำแหน่งการปรากฏ		
1	คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ จน. + คำ ลน. คำ ค.	คำ ก.	คำ จน.+ คำ ลน.	คำ ค. คำ น. ที่เป็นกรรม	1	คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ จน. + คำ ลน. คำ ค.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ ค. คำ จน.+ คำ ลน.
2	คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ จน. + คำ ลน. คำ พุท. + คำ น.	คำ ก.	คำ จน.+ คำ ลน.	คำ พุท.+ คำ น. คำ น. ที่เป็นกรรม	2	คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ จน. + คำ ลน. คำ พุท. + คำ น.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ พุท.+ คำ น. คำ จน.+ คำ ลน.
		คำ ก.	คำ น. คำ ลน.	คำ จน.+ คำ น. ที่เป็นกรรม			คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ จน.+ คำ ลน. คำ น.
3	คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ ส. คำ จน. + คำ ลน.	คำ ก.	คำ ส. คำ จน.+ คำ ลน.	คำ น. ที่เป็นกรรม	3	คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ พุท.+คำ ส. คำ จน. + คำ ลน.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ พุท.+ คำ ส. คำ จน.+ คำ ลน.
							คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ จน.+ คำ ลน. คำ ส.
4						คำ ก. คำ น. ที่เป็นกรรม และคำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ จน.+ คำ ลน. คำ ว.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็นกรรม	คำ จน.+ คำ ลน. คำ ว.

คำขยายคำนามที่เป็นกรรม			คำนามที่เป็นกรรม	คำขยายคำนามที่เป็นกรรม		
ตำแหน่งที่ 3	ตำแหน่งที่ 2	ตำแหน่งที่ 3		ตำแหน่งที่ 1	ตำแหน่งที่ 2	ตำแหน่งที่ 3

ตำแหน่งของคำ 2 ชนิดที่ขยายคำนามที่เป็นกรรม ในทั้งสองภาษา เราอาจจะสรุปได้ดังนี้

ในภาษาจีน

คำขยายคำนามที่เป็นกรรมทุกชนิด จะมีตำแหน่งอยู่หน้าคำนาม

ในตำแหน่งที่ 1 มี 3 ชนิด คือ คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม และ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในตำแหน่งที่ 2 มี 3 ชนิด คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนาม และ คำสรรพนาม

ในภาษาไทย

คำขยายคำนามที่เป็นกรรมทุกชนิด จะมีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม

ในตำแหน่งที่ 1 มี 3 ชนิด คือ คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม และ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในตำแหน่งที่ 2 มี 3 ชนิด คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำบุพบท + คำนาม และ คำนิยมพิเศษ

5.3.3.3 ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 3 ชนิด

คำ 3 ชนิดที่ปรากฏร่วมกันใช้ขยายคำนามที่เป็นกรรม ในทั้งสองภาษา คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์

คำนาม และคำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์

นอกจากนี้ คำ 3 ชนิดที่ปรากฏร่วมกัน

ใช้ขยายคำนามที่เป็นกรรมเฉพาะในภาษาจีน ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และเฉพาะในภาษาไทย ได้แก่ คำนาม
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนิยมพิเศษ

คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์ คำนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะดังนี้

1. [คำกริยา] คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำคุณศัพท์
คำนาม [คำนามที่เป็นกรรม]

2. [คำกริยา] คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
คำคุณศัพท์ [คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะดังนี้

1. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำนาม คำคุณศัพท์
คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

2. [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์ คำบุพบท +
คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำบุพบท + คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำคุณศัพท์

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม
คำคุณศัพท์ [คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำคุณศัพท์ คำบุพบท +
คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

คำสรรพนามในภาษาจีน ไม่มีคำบุพบทหน้าหน้า แต่คำสรรพนามในภาษาไทย
อาจจะมีคำบุพบทหน้าหน้าหรือไม่ก็ได้

คำนาม คำสรรพนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] คำนาม คำสรรพนาม คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม [คำนามที่เป็นกรรม]

ในภาษาไทยไม่ได้พบคำ 3 ชนิดนี้ปรากฏร่วมกันขยายคำนาม

คำนาม คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำวิเศษณ์

ในภาษาจีนไม่พบคำ 3 ชนิดนี้ปรากฏร่วมกันขยายคำนาม

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏดังนี้

[คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม] คำนาม คำบอกจำนวน +
คำลักษณนาม คำนิยมวิเศษณ์

(รายละเอียดดูตารางที่ 9)

ส่วนตำแหน่งของคำ 3 ชนิดที่ขยายคำนามที่เป็นกรรม ในทั้งสอง
ภาษา อาจจะสรุปตามที่ได้พบดังนี้

ในภาษาจีน

คำขยายคำนามที่เป็นกรรมทุกชนิด จะมีตำแหน่งอยู่หน้าคำนาม

ภาคแสดงที่ประกอบด้วยคำกริยา คำนามที่เป็นกรรม และคำขยายคำนาม 3 ชนิด

ตาราง 9

ภาษาจีน						ภาษาไทย							
ส่วนประกอบของภาคแสดง		ตำแหน่งการปรากฏ				ส่วนประกอบของภาคแสดง		ตำแหน่งการปรากฏ					
1	คำ ก. คำ น. ที่ เป็นกรรม และ คำขยายคำ น. ที่ เป็นคำ จน.+ คำ ลน. คำ ค. คำ น.	คำ ก.	คำ จน.+ คำ ลน.	คำ ค.	คำ น. ที่ เป็นกรรม	1	คำ ก. คำ น. ที่ เป็นกรรม และ คำขยายคำ น. ที่ เป็นคำ จน.+ คำ ลน. คำ ค.	คำ ก.	คำ น. ที่ เป็นกรรม	คำ น.	คำ ค.	คำ จน.+ คำ ลน.	
		คำ ก.	คำ น.	คำ จน.+ คำ ลน.	คำ ค.			คำ น. ที่ เป็นกรรม	คำ ก.	คำ น. ที่ เป็นกรรม	คำ ค.	คำ พท.+ คำ ส.	คำ จน.+ คำ ลน.
2	คำ ก. คำ น. ที่ เป็นกรรม และ คำขยายคำ น. ที่ เป็นคำ ส. คำ จน.+ คำ ลน. คำ ค.	คำ ก.	คำ ส.	คำ จน.+ คำ ลน.	คำ ค.	คำ น. ที่ เป็นกรรม	2	คำ ก. คำ น. ที่ เป็นกรรม และ คำขยายคำ น. ที่ เป็นคำ พท.+ คำ ล. คำ จน.+ คำ ลน. คำ ค.	คำ ก.	คำ น. ที่ เป็นกรรม	คำ ค.	คำ ส.	คำ จน.+ คำ ลน.
3	คำ ก. คำ น. ที่ เป็นกรรม และ คำขยายคำ น. ที่ เป็นคำ น. คำ ส. คำ จน.+ คำ ลน.	คำ ก.	คำ น.	คำ ส.	คำ จน.+ คำ ลน.	คำ น. ที่ เป็นกรรม	3		คำ ก.				
4	คำ ก. คำ น. ที่ เป็นกรรม และ คำขยายคำ น. ที่ เป็นคำ น. คำ จน.+ คำ ลน. คำ ว.						4	คำ ก. คำ น. ที่ เป็นกรรม และ คำขยายคำ น. ที่ เป็นคำ น. คำ จน.+ คำ ลน. คำ ว.	คำ ก.	คำ น. ที่ เป็นกรรม	คำ น.	คำ จน.+ คำ ลน.	คำ ว.

ในตำแหน่งที่ 1 มี 3 ชนิด คือ คำนาม คำคุณศัพท์ และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในตำแหน่งที่ 2 มี 3 ชนิด คือ คำคุณศัพท์ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และคำสรรพนาม

ในตำแหน่งที่ 3 มี 3 ชนิด เช่นเดียวกัน คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม คำนาม และคำสรรพนาม

ภาษาไทย

คำขยายคำนามที่เป็นกรรมทุกชนิด จะมีตำแหน่งอยู่หลังคำนาม

ในตำแหน่งที่ 1 มี 2 ชนิด คือ คำนาม และคำคุณศัพท์

ในตำแหน่งที่ 2 มี 4 ชนิด คือ คำคุณศัพท์ คำบุพบท + คำนาม คำบุพบท + คำสรรพนาม และคำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

ในตำแหน่งที่ 3 มี 2 ชนิด คือ คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม และ คำนิยมวิเศษณ์

5.3.4 ภาคแสดงที่มีคำกริยากับคำที่ขยายคำกริยา คำนามที่เป็นกรรมกับคำที่ขยายคำนามที่เป็นกรรมปรากฏร่วมกัน

ภาคแสดงดังกล่าว ในภาษาจีนมีลักษณะการปรากฏ 3 ลักษณะดังนี้

1. คำขยายคำกริยา [คำกริยา] คำขยาย
คำนามที่เป็นกรรม [คำนามที่เป็นกรรม]

2. คำขยายคำกริยา [คำกริยา] คำขยาย
คำกริยาที่เป็น คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม หรือ คำกริยา คำขยาย
คำนามที่เป็นกรรม [คำนามที่เป็นกรรม]

3. คำขยายคำกริยา [คำกริยา] คำขยาย
 คำนามที่เป็นกรรม [คำนามที่เป็นกรรม] คำขยายคำกริยาที่เป็นคำกริยา

ในภาษาไทยมีลักษณะการปรากฏ 2 ลักษณะดังนี้

1. คำขยายคำกริยา [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]
 คำขยายคำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำกริยา

2. คำขยายคำกริยา [คำกริยา] [คำนามที่เป็นกรรม]
 คำขยายคำนามที่เป็นกรรม คำขยายคำกริยา คำขยายคำนามที่เป็น
 คำบอกจำนวน + คำลักษณนาม

จะเห็นได้ว่า เมื่อคำกริยากับคำขยายคำกริยา และคำนามที่เป็น
 ธรรมกับคำขยายคำนามที่เป็นกรรมปรากฏร่วมกันแล้ว ในภาษาจีนคำขยายคำกริยา
 มีตำแหน่งปรากฏอยู่ 3 ตำแหน่ง คือ 1. หน้าคำกริยา 2. หลังคำกริยา
 3. หลังคำนามที่เป็นกรรม ในภาษาไทยคำขยายคำกริยา มีตำแหน่งปรากฏอยู่
 2 ตำแหน่ง คือ 1. หน้าคำกริยา 2. หลังคำขยายคำนามที่เป็นกรรม

ส่วนคำขยายคำนามที่เป็นกรรม ในภาษาจีนมีตำแหน่งปรากฏอยู่
 ตำแหน่งเดียวคือ หน้าคำนามที่เป็นกรรม แต่ในภาษาไทยมี 2 ตำแหน่ง คือ
 1. หลังคำนามที่เป็นกรรม 2. หลังคำขยายคำกริยา

(รายละเอียดดูตารางที่ 10)

ศูนย์วิจัยทางภาษาศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคแสดงที่มีคำกริยากับคำที่ขยายคำกริยา คำนามที่เป็นกรรมกับคำที่ขยายคำนามที่เป็นกรรมปรากฏร่วมกัน

ตาราง 10

ภาษาจีน						ภาษาไทย						
ส่วนประกอบของภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ					ส่วนประกอบของภาคแสดง	ตำแหน่งการปรากฏ					
คำ ก. คำที่ขยาย คำ ก. คำ น. ที่ เป็นกรรม และ คำขยายคำ น. ที่ เป็นกรรม	คำขยาย คำ ก.	คำ ก.		คำขยาย คำ น. ที่ เป็นกรรม	คำ น. ที่ เป็น กรรม	คำ ก. คำที่ขยาย คำ ก. คำ น. ที่ เป็นกรรม และ คำขยายคำ น. ที่ เป็นกรรม	คำขยาย คำ ก.	คำ ก.	คำ น. ที่ เป็น กรรม	คำขยาย คำ น. ที่เป็น กรรม	คำขยาย คำ ก.	
	คำขยาย คำ ก.	คำ ก.	คำขยาย คำ ก. ที่ เป็น คำ จน.+ คำ ลน. หรือคำ ก.	คำขยาย คำ น. ที่เป็น กรรม	คำ น. ที่เป็น กรรม		คำขยาย คำ ก.	คำ ก.	คำ น. ที่เป็น กรรม	คำขยาย คำ น. ที่เป็น กรรม	คำขยาย คำ ก.	คำขยาย คำ น. ที่เป็น คำ จน. + คำ ลน.
	คำขยาย คำ ก.	คำ ก.		คำขยาย คำ น. ที่เป็น กรรม	คำ น. ที่เป็น กรรม		คำขยาย คำ ก. ที่เป็น คำ ก.					